Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 1995 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 30 septembrie 1955

Succes în noul an de învățămînt politic!

ÎN SISTEMUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI POLITIC U.T.M., începe un nou an școlar. Acesta a fost așteptat de noi toți cu multă nerăbdare. In organizațiile de bază s-au făcut intense pregătiri. Mii de tineri, convinși fiind de importanța ridicării nivelului lor politic și cultural, au cerut să fie înscriși în diferite cercuri și cursuri politice.

Propagandiștii, întorși de la cursurile de instruire, puteau fi văzuți tot mai des discutînd cu viitorii cursanți ai formelor de învățămînt. Condițiile organizatorice în vederea bunei desfășurări a anului de învățămînt politic au fost create de multe comitete ale organizațiilor de bază U.T.M.

Care dintre noi, avînd asigurate asemenea posibilități va neglija anul acesta învățămîntul politic? Fiecare dorim să ne lărgim orizontul politic, să înțelegem mai profund linia politică a partidului nostru, evenimentele politice pe care le trăim. Și toate acestea cu scopul de a contribui mai activ la opera de construire a socialismului în țara noastră. Invățămîntul politic U.T.M. contribuie tocmai la realizarea acestei dorințe. El ajută la formarea conștiinței noastre, la educarea patriotismului, a devotamentului față de partid, a atitudinii socialiste față de muncă.

Din cei 18 cursanți ai cercului politic condus de Titu Victor din comuna Pociovalistea-Craiova 16 s-au înscris în întovărășirea agricolă. Aceasta nu demonstrează oare cu prisosință influența pe care a avut-o asupra muncii lor cercul politic? Un alt exemplu. Era la sfîrșitul lunii ianuarie. Din vina unei muncitoare, motorina lăsată într-un loc nepermis a luat foc. Flacăra s-a răspîndit dintr-odată. Atelierul era în pericol. Tractoristul utemist Alexandru Olteanu, unul dintre cei mai activi membri ai cursului seral de la gospodăria agricolă de stat Stîlpu-Buzău, fără ezitare s-a scos haina și a înăbușit flacăra. Utemistul Olteanu care în convorbiri vorbise despre păstrarea avutului obștesc a dat un bun exemplu pentru care este stimat în întreaga gospodărie. Și exemple de acestea sînt numeroase.

Anul acesta în cercurile și cursurile politice ni se vor lămuri multe probleme legate de industrializarea socialistă a țării, de alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, de transformarea socialistă a agriculturii, de problema națională, de rolul statului democrat popular în construirea unei vieți noi. De asemenea vom cunoaște mai temeinic tradițiile de luptă ale Partidului Comunist din Romînia, ale U.T.C.-ului, precum și o serie de probleme de cultură generală. Insușirea acestor probleme care constituie primii pași spre cunoașterea tezaurului de neprețuit al învățăturii marxist-leniniste, trebuie să ne ajute să înțelegem însemnătatea eforturilor creatoare și a inițiativei fiecărui cetățean al țării în lupta pentru construirea unei societăți noi, trebuie să contribuie la creșterea răspunderii personale pentru munca fiecăruia dintre noi.

Unii dintre noi și mai ales cei care începem pentru prima dată studii politice sistematice, vom întîmpina greutăți. Nu trebuie însă să uităm nici un moment că comuniștii și utciștii își însușeau în condiții grele mărețele idei ale marxism-leninismului și se călăuzeau totdeauna după ele. In beciurile siguranței de la Oradea, nemîncată, sleită de puteri, cu sănătatea șubrezită, în asemenea condiții utecista Haia Lifșit învăța, organiza seminarii pentru deținutele politice. Datorită pregătirii ei politice și ideologice, Haia se bucura de încrederea și dragostea tuturor tovarășelor din închisoare și a putut înfrunta cu eroism teroarea și silniciile călăilor fasciști.

In condițiile de astăzi, cînd partidul se preocupă necontenit de educarea tinerei noastre generații, cînd avem create asemenea condiții și cînd porțile pentru învățătură sînt larg deschise, din partea noastră se cere numai perseverență și voință de a învăța. Una dintre problemele principale de care trebuie să ținem seama este aceea de a frecventa cu regularitate lecțiile cercului politic. Dacă vom participa cu regularitate la cursurile cercului politic, dacă vom studia materialul bibliografic indicat de propagandist și alte materiale suplimentare, pe care trebuie să ni le procurăm de fiecare dată și la timp, vom reuși să învingem greutățile inerente oricărui început.

In munca de studiu politic cursanții nu sînt lăsați singuri. Propagandistul este alături de ei întotdeauna. El se va strădui să exprime clar, într-o formă accesibilă, vie și atrăgătoare lecțiile, să analizeze temeinic principalele probleme care scot în evidență esența temei sau a capitolului studiat. Expunerea sa va fi convingătoare dacă propagandistul va folosi materiale didactice vizuale, precum și literatură, dacă tezele lecției vor fi ilustrate cu exemple vii, cu fapte luate mai ales din viața de astăzi, inclusiv din viața uzinei, a gospodăriei agricole colective sau de stat, a satului sau din munca cursanților.

In munca sa de zi cu zi, propagandistul trebuie să se străduiască ca toți cursanții să știe să aplice cunoștințele teoretice dobîndite, în activitatea practică. Numai în cazul cînd propagandistul va fi apropiat de cursanții lui, se va interesa de toate aspectele vieții și muncii lor, va avea grijă ca ei să progreseze în domeniul producției și al culturii, numai în acest caz cursanții vor vedea în propagandist un tovarăș căruia îi pot împărtăși gîndurile lor, cu care se pot sfătui în orice problemă.

Buna desfășurare a anului de învățămînt politic depinde mult și de preocuparea comitetelor organizațiilor de bază, a comitetelor raionale și orășenești U.T.M. față de această problemă. In cursul anului de învățămînt politic trecut s-au manifestat serioase lipsuri în activitatea unor comitete U.T.M. care au lăsat desfășurarea cercurilor politice doar pe seama propagandiștilor. Conducerea de zi cu zi a cercurilor și cursurilor politice constituie o obligație directă a organelor și organizațiilor utemiste.

In unele organizații de bază încă nu s-au recrutat toți cursanții cercurilor și cursurilor politice. De aceea e necesar ca comitetele acestor organizații de bază, în primele zile ale lunii octombrie, să continue cu recrutarea unui număr cît mai mare de tineri în învățămîntul politic.

Organele utemiste trebuie să dea o atenție deosebită conținutului și metodelor predării lecțiilor, să acorde propagandiștilor un ajutor efectiv, să studieze cu atenție și să generalizeze experiența pozitivă, să facă astfel ca tot ce s-a acumulat prețios în practica propagandei să devină un bun al tuturor conducătorilor de cercuri și cursuri politice.

Metodele de ajutorare a propagandiștilor de către organele utemiste sînt diferite. Comitetele raionale și orășenești trebuie să organizeze cu toată răspunderea seminariile permanente de instruire a propagandiștilor. De asemenea trebuie folosite mai larg consultațiile la cabinetele de partid și convorbirile individuale, urmărindu-se ca toți propagandiștii să se pregătească minuțios pentru lecții. Cunoștințele propagandiștilor se vor îmbogăți prin organizarea excursiilor la locuri istorice, prin cunoașterea activității întreprinderilor, gospodăriilor agricole colective și de stat, S.M.T.-urilor, prin întîlniri cu fruntașii în producție.

De buna desfășurare și îmbunătățirea continuă a conținutului ideologic al învățămîntului politic e necesar să se ocupe nu numai un număr restrîns de activiști, ci întreg aparatul comitetului orășenesc și raional U.T.M. Propagandiștii, comitetele organizațiilor de bază, activiști utemiști sînt datori ca în tot cursul anului de învățămînt politic să ceară ajutorul propagandiștilor comuniști, al organizațiilor de partid, în vederea ridicării continue a conținutului învățămîntului politic.

Utemiști și tineri cursanți ai cercurilor și cursurilor politice, propagandiști utemiști, să pornim de la început cu toate forțele noastre spre cucerirea de noi cunoștințe!

Raioane fruntașe la însămînțări

GALAȚI (de la corespondentul nostru) Țăranii muncitori de pe ogoarele regiunii Galați sînt hotărîți să obțină recolte mari și în anul viitor. Pentru aceasta, în întreaga regiune se desfășoară o muncă însuflețită la însămînțarea grîului de toamnă, a orzului și secarei. In unele raioane însămînțările de toamnă sînt mult avansate. In raionul Filimon Sîrbu, de exemplu, pînă în ziua de 25 septembrie se realizase planul în proporție de 51,43 la sută, iar în raionul Brăila în proporție de 48,22 la sută. In comunele unde organizațiile de bază U.T.M. au sprijinit efectiv sfaturile populare comunale, campania de însămînțări e pe terminate. De exemplu, membrii întovărășirii agricole din comuna Măxineni, raionul Brăila, în seara zilei de 21 septembrie au terminat de însămînțat 215 hectare cu grîu. Pentru grăbirea însămînțărilor, întovărășiții au folosit din plin și atelajele proprii. Fruntași în aceste munci au fost Ovidiu Banu, Manolache Arsenie și alții. Exemplul întovărășiților a fost urmat și de cei din comună, care realizaseră din planul de însămînțări la această dată peste 50 la sută. De asemenea, săptămîna trecută au terminat însămînțările și întovărășiții din comuna Gropeni, raionul Brăila. Fruntașe pe raion în campania de însămînțări mai sînt și comunele Movila Miresii, Scorțaru Vechi și altele care au realizat din plan între 65—70 la sută. Pînă în prezent fruntașe pe regiune sînt raioanele Brăila și Filimon Sîrbu. Exemplul lor trebuie să fie urmat și de raioanele care au rămas în urmă cu însămînțările cum sînt Tulcea, Bujoru și Liești care nu au realizat din plan decît 12—15 la sută.

Roadele întrecerii

PLOEȘTI (De la corespondentul nostru). — Experiența le-a dovedit colectiviștilor din comuna Filipeștii de Tîrg, regiunea Ploești, că numai însămînțînd grîul de toamnă în teren bine pregătit poți obține o producție sporită la hectar. Și de data aceasta ei au folosit învățămintele agrotehnice. Cu ajutorul brigăzii a 6-a de la S.M.T. Buda, pe care o conduce utemistul Sîrbu, colectiviștii au făcut arături adînci pe o suprafață de 50 hectare planificate pentru grîu de toamnă, suprafață ce a fost cultivată numai cu mazăre și borceag. După 20 de zile, echipa condusă de colectivistul Gheorghe Tudose, împreună cu brigada de tractoriști, au ieșit la însămînțatul grîului de toamnă. Intrecerea pornită între tinerii tractoriști și colectiviștii utemiști Vasile Permuș, Constantin Tudor, Constantin Permuș și alții a dat rezultate frumoase. In seara zilei de 26 septembrie membrii gospodăriei colective „Gheorghe Doja" din Filipeștii de Tîrg au terminat complect însămînțatul grîului de toamnă. Odată cu această lucrare colectiviștii au împrăștiat și îngrășăminte chimice pe o suprafață de 40 hectare. Ei sînt fruntași pe regiune la însămînțări. Exemplul lor este urmat și de colectiviștii din Cărăgești, Grindu și Coșereni care și ei au realizat însămînțatul grîului de toamnă în proporție de 90 la sută din suprafețele planificate.

Din viața ucenicilor anului I ai școlilor profesionale

PRIMII PAȘI SPRE PROFESIUNEA ALEASĂ

Incepînd cu acest an școlar, în urma aplicării Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, aportul adus de noile școli profesionale devine mult mai mare, întrucît este bazat pe muncă practică.

Privirile tuturor sînt îndreptate acum spre elevii din primul an, spre ucenicii care fac primii pași spre meserie. Conducerile școlilor, și întreprinderilor, comitetele organizațiilor de bază U.T.M., și ministerele tutelare au îndatorirea să se îngrijească în mod deosebit de noii elevi.

Acum, ucenicii din anul I trec din perioada de acomodare cu școala, la munca practică de fiecare zi. Ei trebuie și mai mult ajutați să învețe să-și iubească meseria pentru a o stăpîni în viitor.

Muncitorii vîrstnici se îngrijesc cu dragoste de viitorii zidari. De aceea îi lasă tot mai des să lucreze singuri la cîte un colț de zidărie.

Iată-i în fotografia noastră pe cîțiva din ucenicii constructori-zidari care fac practica pe șantierul nr. 7 al Trustului 3 Construcții-București. Sub îndrumarea atentă a instructorului de practică, tovarășul Constantin Dumitrescu, ei au învățat să așeze cărămidă peste cărămidă, aducîndu-și de pe acum aportul la construirea de cît mai multe locuințe muncitorești. Foto: EUG. CSIKOȘ

E o cinste să fii zidar

— Tovarășe director! Eu nu știu încă ce să fac. Sînt în clasa de zidari dar... parcă tot aș vrea să trec la instalații electrice.

— De ce? Ai văzut ce interesantă și plină de foloase este zidăria? A fi constructor zidar, acum cînd în țara noastră se construiesc nenumărate blocuri muncitorești, fabrici, locuințe...

Discuția aceasta se putea auzi destul de des, îndată după 1 septembrie. Mulți elevi noi sosiți erau încă nehotărîți. Deși mulți ar fi vrut să se facă zidari, mozaicari sau ipsosari, totuși erau încă nehotărîți dacă n-ar fi mai bine să urmeze altă specialitate.

Băieții mai serioși, mai hotărîți în fapte, încercau să-i convingă pe șovăielnici. Intr-o zi s-au adunat toți în jurul unuia care tocmai ceruse direcției școlii să fie mutat:

— De ce vrei, Manole, să mergi cine știe unde? l-a întrebat Ion Mărgineanu, cel mai mare de statură dintre constructorii zidari din anul I

— Are un consătean— sări altul — și o să-i fie urît dacă s-or despărți...

— Ba se duce pentru că are unul armonică...

Ironiile curgeau din toate părțile.

Era totuși greu să-i convingi pe noii elevi, deoarece nu cunoșteau în ce constă o meserie sau alta. Ei trebuiau inițiați, îndrumați. Ateliere-școală pentru elevii constructori din anul I nu s-au făcut încă, iar numărul noilor veniți este mare — peste 600.

In ajutorul elevilor a venit atunci Trustul nr. 3 de construcții, care tutelează școala. Trustul a asigurat locuri de muncă practică pe șantierele sale pentru toți elevii. In felul acesta, ei au ocazia să vadă cum și ce se lucrează în ramura respectivă, începînd să-și facă practica sub îndrumarea celor mai buni lucrători din șantier.

Tovarășii Dumitrescu C-tin și Mihăișteanu Zaharia, instructori de practică, și-au luat elevii și au pornit pe șantiere: la locuințele de pe Vatra Luminoasă și la Casa Scînteii.

Exista fluctuație de la o specialitate la alta? Asta a fost în primele zile. Acum? Acum cine mai vrea să se mute? Niciunul. Au îndrăgit băieții meseria aleasă, de nici nu mai vor să recunoască faptul că mai acum cîteva săptămîni ar fi fost tentați de o armonică să meargă la alte clase.

Pe șantierul 7 al Trustului 3 construcții, care construiește acum o serie de blocuri muncitorești, ucenicii zidari, sub îndrumarea instructorului de practică, bătrînul maistru C-tin Dumitrescu, au învățat să-și iubească meseria aleasă.

Brigada de tineret condusă de utemistul Pogaceoș Ion i-a primit cu bucurie pe viitorii zidari. Gliga Vasile, Remeș Ilie și alți tineri lucrători au început să le explice cu răbdare însemnătatea fiecărei operații în parte.

— Schimbă mistria în mîna dreaptă, Costică!

— Ai grijă de sfoară cînd așezi cărămida. Ia-te după ea!...

Intr-una din zile, brigada de zidari începuse lucrul la un zid exterior de două cărămizi și jumătate, sus la etajul trei al unui bloc. Lucru întins. Cîțiva elevi, printre care Ion Gheorghe, Tătaru Ion, Munteanu Mihai și alții au început să aducă mortar și să-l înșire pe zid, iar alături de lucrătorii care așezau cărămizile, au trecut și tinerii ucenici Ion Mărgineanu, Generalu Radu, Gheorghe Viorel și alți cîțiva care au început să zidească.

Sunase încetarea lucrului și elevii nu se mai îndurau să lase mistriile și canciocurile din mîini.

— Mai stați un sfert de oră, să terminăm și rîndul ăsta! — zise Istrate Alexandru, un elev mic, cu mînecile salopetei suflecate și încălzit de lucru.

Seara, în curtea școlii profesionale de ucenici constructori, fiecare elev zidar adunase împrejurul său un grup de alți elevi, de la alte specialități, explicîndu-le cum a zidit el „de adevăratelea" la un bloc muncitoresc.

Nu putem să trecem sub tăcere nici faptul că în acea seară membrii brigăzii de tineret au discutat tot despre ucenicii zidari.

— O să iasă buni lucrători. I-ai văzut ce voință aveau?

— Mie mi-a plăcut de Costel, ăla bălai! O mînă de om! Cu ce importanță întindea mortarul!

— O să fie într-adevăr buni zidari. Trebuie să avem și noi însă mai multă grijă față de ei, să vorbim cu ei prietenos întotdeauna, să-i ajutăm să învețe.

Printre viitorii sondori

Școala profesională de ucenici și tehnică de maiștri petroliști din Cîmpina este un șantier. E adevărat că s-au terminat încă înainte de 1 septembrie toate reparațiile, zugrăvelile interioare sau exterioare ale școlii, că fiecare clasă, fiecare dormitor a fost bine amenajat și pentru prima oară în acest an s-au înființat ateliere de practică în școală pentru elevii din anul I. Dar lucrările continuă. Pe locul unde a fost o groapă de bombă se înalță acum o clădire ce va folosi de locuință personalului școlii. Curtea este încă plină de gropi de var, grămezi de nisip și alte materiale de construcții. Dar nu numai asta te îndeamnă să spui că școala profesională din Cîmpina este un șantier. Aici se creează ceva și mai de preț: viitorii petroliști și maiștri petroliști...

Elevii clasei de sondori a anului I se află în ateliere. Este zi de practică. Deși peste doi ani vor ști să mînuiască bine agregatele și îi vei vedea frămîntînd de nerăbdare să ajungă la stratul de țiței, acum învață lucruri ce nu au nici o legătură cu petrolul, dar pe care orice muncitor trebuie să le știe: să pilească diferite piese, să facă și să măsoare suprafețe drepte de metal, să mînuiască cu precizie șublerul.

Maistrul Ion Păunescu îi chiamă pe rînd în fața mesei sale.

— Astăzi recapitulăm șublerul. Alexandru Pintică! Așează-l la 23 milimetri și 8 zecimi. Pînă atunci Crișu Gheorghe să ne spună cum trebuie păstrat acest instrument de precizie.

Elevii sînt încă la începutul învățăturii. Fiecare cunoaște viața în felul lui, așa cum a văzut-o acasă. Așa s-a întîmplat și cu Florescu Mihai, care, întrebat cu ce se controlează suprafața dreaptă a unei piese, a răspuns grăbit, spre hazul tuturora, așa cum văzuse el pe dulgherii din comuna Ocina:

— Cu bolobocul!

Directorul școlii, tovarășul Dumitru Văcariu, spune chiar că unii ucenici de-abia sînt în perioada de acomodare.

Comitetul organizației de bază U.T.M. din școală și-a fixat de la început în plan, ca un punct principal, primirea elevilor din anul I. Membrii lui au pus un accent special pe cunoașterea reciprocă a elevilor, pentru a-i apropia mai mult unii de alții și pentru a-i ajuta să se acomodeze repede cu viața din școală. Și într-adevăr, încă de la sosirea lor, elevii din anul I, în mare majoritate pionieri, au simțit grija utemiștilor. Ion Stănică, elev din anul III, care ține locul secretarului comitetului U.T.M., pînă la noile alegeri, s-a ocupat îndeaproape de noii sosiți. Membrii comitetului organizației de bază U.T.M. au discutat cu tinerii ucenici despre perspectivele meseriei de sondor, arătîndu-le nu numai faptul că în acest an s-a extras în R.P.R. de peste două ori mai mult petrol decît în anul 1950, dar și povestindu-le ce au auzit ei despre marile modernizări tehnice în industria petrolului din țara noastră, ca folosirea energiei atomice și altele.

La rîndul lor, elevii din ultimul an vin des în mijlocul micilor sondori, îi înveselesc și discută cu ei despre frumusețea muncii pe care și-au ales-o, despre cum trebuie să se poarte în școală, la cursuri, la practică. Astfel, utemistul Goga Ștefan din anul III este adus „pe sus" în fiecare seară în dormitorul elevilor din anul I ca să le cînte din muzicuță.

Tot elevii din anul III i-au îndemnat într-o seară pe cei mai mici să povestească fiecare de unde este și cum a venit în școală. Aceasta a făcut ca noii prieteni să se cunoască reciproc și să se apropie mai mult unii de alții.

Crișu Gheorghe, din Moinești-Bacău, care a văzut ridicîndu-se o sondă chiar lîngă gardul curții sale; Chițimia Gheorghe din raionul Baia de Aramă, regiunea Craiova, al cărui frate a terminat anul trecut aceeași școală profesională și acum lucrează într-o brigadă de tineret la schela Băicoi; Dinu C-tin, de pe lîngă Pitești — toți povestesc despre dorința pe care au avut-o de a fi sondori.

Frumos a povestit Moț Andrei, băiatul îngrijitorului școlii din Albești, raionul Rîmnicu Vîlcea. Cu această ocazie elevii au văzut că Moț știe să povestească frumos și într-o seară, după stingere, cineva l-a rugat să spună o poveste. De atunci aproape în fiecare seară în dormitorul clasei de sondori se spun povești, se povestesc cărți citite, filme văzute, obiceiuri de prin satele fiecăruia și multe altele.

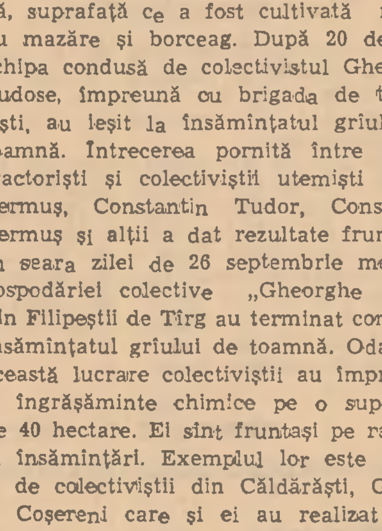
Faptul că s-au cunoscut le a ajutat mult elevilor acum cîteva zile, cînd s-au făcut alegerile U.T.M. pe clase. Chițimia Gheorghe, cel de prin Baia de Aramă și care s-a dovedit a fi un bun tovarăș, a fost ales secretarul noului comitet.

Și așa cum elevii din anul III pot să spună cît este de frumoasă munca de petrolist, elevii clasei de sondori a anului I, care au cunoscut condițiile de trai și de învățătură pe care le oferă școala, precum și frumusețea vieții în colectiv, au scris acasă și pot să spună oricui:

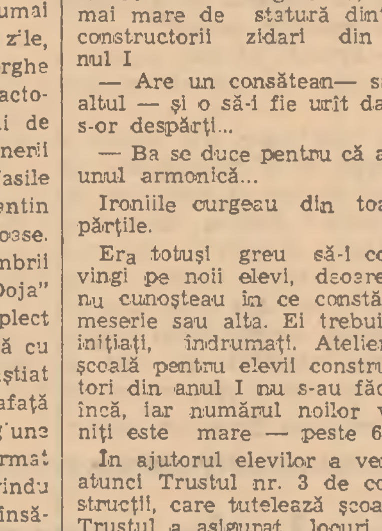
— Frumoasă e viața de elev petrolist!

GH. ANGELESCU

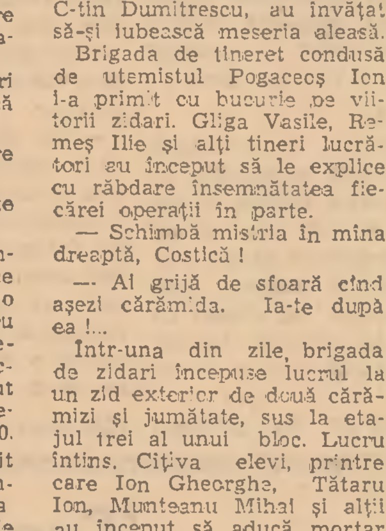
Fruntași în pregătirea de luptă și politică

Locotenent major MARCU ALEXANDRU pilot fruntaș

Sergent major BUTNARU CORNEL artilerist A.A

Caporal GHEORGHE MIHALACHE cercetaș

Soldat fruntaș DIACONU ȘTEFAN radiotelegrafist

Locotenent major BIRĂU IOAN secretarul biroului U.T.M. pe unitate

Sergent major ROȘU NICOLAE comandantul unei grupe de infanterie

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

In temeiul art. 37 lit. a din Constituția Republicii Populare Romîne,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, decretează:

1. — Se convoacă în sesiune Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne, pe ziua de luni 3 octombrie 1955, orele 10 dimineața, la sediul Marii Adunări Naționale.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale AVRAM BUNACIU

București 29 septembrie 1955.

VEȘTI BUNE

În satul Capu Codrului, raionul Gura Humorului, tinerii dau un sprijin efectiv lucrărilor de electrificare. Ei au ajutat la transportarea materialului necesar, la îngroparea stîlpilor și la întinderea rețelei electrice pe o distanță de 4 km. De exemplu, tinerii Catargiu Tiberiu și Blaga Dumitru, cu atelaje proprii, au cărat stîlpi din pădure și cărămidă. Un ajutor prețios la îngroparea stîlpilor, aducerea grupului electrogen, a prundișului, cimentului cît și la turnarea postamentului uzinei l-au dat și tinerii Orheianu Gheorghe, Zafeti L., Catargiu Veniamin, Marcu Aurel, Marcu Ustin și alții.

Pînă în prezent acești tineri au efectuat la lucrările de electrificare a satului, peste 450 ore muncă voluntară. Munca continuă cu mult elan pentru ca lucrarea să fie terminată în cel mai scurt timp.

Corespondent
CATARGIU RUXANDRA

În primăvara trecută, pionierii și școlarii din Topraisar, raionul Negru Vodă, au contractat cu D.C.A. 5 grame de sămînță de viermi de mătase. Cu ajutorul comunistului Nicolae Hanu, directorul școlii și al utemistei Neima Bechir, instructoare superioară, pionierii și școlarii au crescut viermi de mătase. Din munca lor au rezultat 15 grame sămînță și 22 kg. gogoși, care urmează a fi predate la D.C.A. In această acțiune au muncit neobosit elevii Nicolae Mocioacă, Nicolae Manole, Maria Adam, Victor Chirilă și alții.

Corespondent
VASILE ISPAS

Pentru popularizarea concursului „Iubiți cartea" comitetul raional U.T.M. Sighet a întreprins o serie de acțiuni ca: folosirea stației de amplificare, gazetele de perete, afișe, munca de la om la om.

O activitate deosebită în această direcție au depus tovarășele Spit, responsabila bibliotecii și Filer Elena care au dat lămuriri cititorilor în legătură cu concursul „Iubiți cartea".

Totodată s-au luat măsuri ca în biblioteca să existe toate cărțile obligatorii. Pentru aceasta s-a luat legătură cu colectura din Satu Mare.

Prin munca dusă de raionul U.T.M. Sighet s-a reușit ca la fabrica „Unitatea" din Sighet să se înscrie la concursul „Iubiți cartea" 150 tineri. O parte dintre acești tovarăși ca de pildă: Feus Gheorghe, Roman Gheorghe, Silou Maria și alții sînt pregătiți pentru a se prezenta în fața comisiei.

In curînd pe piepturile acestor tineri va străluci insigna „Prieten al cărții".

Corespondent
OPREA CONSTANTIN

O nouă întovărășire zootehnică

De avantajele pe care le obțin țăranii muncitori din întovărășirile zootehnice din regiunea Hunedoara, datorită creșterii și îngrijirii animalelor în comun, se conving tot mai mulți țărani muncitori din această regiune. Zilele trecute, 32 familii de țărani muncitori, crescători de oi, din satul Stănija, raionul Brad, și-au unit 130 de oi și 36 ha. de pășune, constituind o întovărășire zootehnică.

Aceasta este cea de a 85-a întovărășire zootehnică din regiunea Hunedoara. (Agerpres).

In preajma Zilei Forțelor Armate ale R. P. R.

SPICUIRI DIN ZIARELE OSTĂȘEȘTI

Conductorul auto

Pe drum drept sau pe serpentine, pe drum neted sau cu hîrtoape, cu același calm, cu aceeași siguranță Szilaghi Ștefan conduce mașina spre țintă. Subunitatea cu care merge la exerciții a intrat în acțiune totdeauna la timpul fixat. Punctual, conștiincios, disciplinat și muncitor — așa îl știu toți militarii din subunitate. Pentru priceperea și arta lui de a conduce, cei din subunitate îi zic „maestru al conducerii precise" — și nu se înșeală de loc.

Dar de unde această măiestrie?

Cum a ajuns Szilaghi Ștefan la ea?

„Meseria de conductor auto am învățat-o în armată. În viața civilă eram gestionar la un magazin „Alimentara" din Oradea. Era atît de atrăgătoare pentru mine perspectiva de a mă vedea la volan, încît m-am străduit din răsputeri să învăț tainele motorului și ale volanului. Și am reușit. E drept că am avut și îndrumători prețioși și pricepuți în profesorii de la școala de conductori auto, cărora, oricît aș vrea eu, nu pot să găsesc cuvinte care să arate recunoștința ce le-o port.

Mi-am îndeplinit visul. După terminarea școlii cu calificativul „foarte bine" am luat în primire autovehicolul. Am aplicat toate învățămintele din școală, mi-am îmbogățit experiența și merg cu atenția încordată, respectînd regulile de circulație.

Mai am o dorință: să devin candidat de partid, eveniment pentru care mă pregătesc cu multă seriozitate și în întîmpinarea căruia sînt hotărît să obțin succese din ce în ce mai sporite în munca mea".

(Din gazeta ostășească „Luptătorul")

Avem și noi brigadă artistică de agitație

Cu mult în urmă am încercat să creăm o brigadă artistică. N-am reușit. Concluzia noastră rămăsese atunci aceea că ne lipsesc talentele, acordeonul și alte instrumente muzicale. Ne-am lămurit însă într-una din zile, cînd membrii biroului organizației U.T.M. au asistat la un program dat de brigada artistică a unei alte subunități. Aici au rămas uimiți: doar cîțiva oameni și o muzicuță de gură. Dar cîntecele, recitările, monoloagele interpretate de acești militari au contribuit la popularizarea fruntașilor în pregătirea de luptă și politică, la criticarea delăsătorilor, a celor rămași în urmă. Toate acestea ne-au convins că pentru început nu trebuie decît dragoste și perseverență.

Întorși la subunitate, utemiștii au început munca. N-a fost prea ușor dar după multe încercări s-au găsit și mijloacele necesare. Astfel, soldatul Achim Gheorghe știa să cînte din fluier și sergentul major Crăciun Vasile din muzicuță. Am găsit și cîțiva militari care puteau recita, interpreta monoloage etc. Primele încercări, sub îndrumarea locțiitorului politic, au început să dea roade. Fiecare militar și-a adus contribuția cu un cîntec, un joc, o recitare și altele.

Așa s-a ajuns ca astăzi noi să avem o brigadă artistică bine închegată. Nu de mult, în jurul unui foc de tabără, brigada artistică, condusă de sergentul major Crăciun Vasile, a prezentat un program care s-a bucurat de un mare succes.

Locotenent
I. LUPOIU

(Din gazeta ostășească „Scutul Patriei")

Cel ce împarte bucurii

Mic și îndesat, cu ochii vioi, iute la mișcări și neobosit la drum, cu geanta după gît bate drumurile mocirloase și potecile întortochiate peste văi și dealuri. Acesta este poștașul nostru, soldatul fruntaș Voneanu Vasile. Unde nici nu te gîndești, în mijlocul tufișurilor și pe văile cu ape spumoase și tulburi, sosesc scrisori, ziare și reviste. Cine le aduce, învingînd natura dezlănțuită în trăznete, fulgere înfricoșetoare și ploi torențiale? Vin singure pe drumuri necunoscute și mocirloase? Nu! Ele sînt aduse de Vasile „al nostru", ori unde ne-am afla, în aplicații și exerciții tactice.

Într-o zi, nu ne-au sosit ziarele și revistele la timp. Ne întrebam dacă nu s-a întîmplat ceva poștașului nostru. Focul ardea mocnit sub poalele unui stejar bătrîn și ploua mărunt. Pădurea era tăcută și domnea o liniște de mormînt. Fumam și parcă toți eram ascunși în sinea noastră. Iată însă că tufele foșnesc, se aude zvon de pași, „lip-lip", prin noroi și la lumina focului se arată Vasile, poștașul. Bucuria nu mai avea margini. Corespondența a fost împărțită și, în ciuda ploii, ziarele au fost răsfoite și citite cu nesaț de către militari.

Caporal
N. MINDRA

(Din gazeta ostășească „Scutul Patriei")

Un străjer al piscurilor

Intîmplarea a făcut să sosesc la subunitate într-un moment solemn. În fața frontului, comandantul subunității, un tînăr ofițer cu chipul ars de soare, citea ordinul de front al comandantului unității. Curios, mă apropiai să văd despre ce putea fi vorba.

—...ca și pentru spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă în îndeplinirea misiunilor — citea cu voce răspicată tînărul ofițer — aduc mulțumiri caporalului Frunză Constantin și îi urez noi succese!

★

...Era o ploaie torențială. Apele rupseră podurile și îngrămădiseră trunchiurile de copaci formînd adevărate movile. În tot acest infern, cînd cu greu îți poți închipui că ai putea să te împotrivești naturii dezlănțuite, piscul dezgolit al muntelui, între reperele „Drumul ursului" și „Valea cu stîne", era străjuit de caporalul Frunză Constantin și de ajutorul său, soldatul Oproiu Traian.

De cîteva ore în șir cei doi grăniceri străbăteau potecile abrupte ale piscului. Bluzele impermeabile nu-i mai apărau de ploaie. Soldatul Oproiu căutase să argumenteze de cîteva ori că trebuie să se adăpostească puțin în desișul brazilor. Ca întotdeauna, caporalul Frunză rămase neînduplecat.

Acele ceasornicului indicau tocmai ora de înapoiere la subunitate, cînd în dreapta lor, dinspre „prăpastia cea mare", bolta cerului fu brăzdată de o rachetă. Semnaliza „element în pericol".

Caporalul Frunză rămase pentru o clipă locului, apoi se adresă ajutorului său:

— Nu sînt încă sigur, dar racheta e de la elementul vecin. Trebuie să-i venim în ajutor. Și fără să mai stea pe gînduri, înfruntînd furtuna dezlănțuită, cei doi grăniceri o porniră la vale. Ceva mai tîrziu, el și soldatul Oproiu Traian aveau să vină în sprijinul elementului comandat de soldatul fruntaș Voicu Nicolae, căruia o stîncă, prăvălită din vîrf de munte, îi barase drumul spre subunitate.

(Din gazeta ostășească „De strajă patriei")

O problemă de seamă — productivitatea muncii

PE MARGINEA UNEI CONSFATUIRI CU TINERII DIN REGIUNEA HUNEDOARA

De la prima vedere îți dădeai seama că nu sînt localnici și că cei mai mulți văd pentru prima oară Hunedoara. Venind grupuri, grupuri, de la gară spre centru, aruncau priviri curioase spre coșurile înalte, spre clădirile și furnalele combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej".

— Dar orașul nou unde e?

— Iată-l.

Clădiri mari — așezate ordonat pe o pantă de deal — străjuiesc de la înălțime vechiul orășel. Castelul medieval al Corvinilor se ridică și el semeț, turnurile ascuțite contrastînd cu uriașii combinatului.

Un grup venea tocmai de la Brad. Printre ei se afla și activistul Tudoran Cornel. Un alt grup sosea de la Alba Iulia.

Dintre aceștia, Cîmpeanu Viorel cunoaște Hunedoara. El a trăit și a muncit aici, astfel că a putut să prezinte fetelor și băieților lucrurile de seamă ale orașului.

★

În sala C.F.U. a combinatului numeroși tineri au participat recent la consfătuirea organizată de ziarul nostru și de comitetul regional U.T.M. Hunedoara.

Discuțiile au dovedit interesul tineretului față de tema: „Ce poate să scrie un corespondent voluntar despre productivitatea muncii".

Printre primii înscriși la cuvînt a fost și tînărul Chiștoc Ioan de la secția transporturi a combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej". Relevînd o serie de deficiențe din sectorul transporturi el a remarcat că dacă s-ar fi gîndit să scrie ziarului, ar fi contribuit desigur la rezolvarea mai grabnică a acestor stări de lucruri. A insistat apoi asupra problemei rezervelor interne și a calificării cadrelor.

Lucruri deosebit de interesante a pus în discuție și utemistul maistru oțelar Tripșa. El a arătat cum s-a ajuns la creșterea continuă a productivității muncii în secția oțelărie, folosind aceleași cuptoare. A înfățișat situația existentă în trecut în această secție, măsurile ce s-au luat, lipsurile care mai există, și ce posibilități de continuă mărire a productivității muncii există încă în această secție.

Tovarășul Gheorghișon a insistat asupra necesității întreținerii agregatelor într-o bună stare de funcționare. Aceasta — a spus el — poate de asemenea asigura o productivitate corespunzătoare.

S-au ridicat de asemenea critici la adresa materialelor publicate în ziar, materiale care au abordat problema dezbătută. S-au făcut propuneri. S-au ridicat rînd pe rînd tineri corespondenți, tehnicieni, ingineri, tineri muncitori, activiști. Tovarășul Iuga Ion, secretar al comitetului raional U.T.M.-Hunedoara a înfățișat situația tinerilor corespondenți de presă din raionul Hunedoara. Vorbind despre propriile lipsuri în munca de îndrumare a corespondenților voluntari, și-a luat angajamentul de a deveni el însuși unul dintre cei mai activi corespondenți și de a munci în așa fel încît să asigure ziarului, printr-o rețea largă de corespondenți voluntari, o bogată informare în ceea ce privește munca și viața tineretului din raionul Hunedoara.

FOTINA TUDOR

Ni se semnalează că...

...Brigadierul Rizea Ioan de la sonda 604 a oficiului de producție Zemeș, raionul Moinești, în loc să-i ajute pe tineri în muncă, le adresează cuvinte injurioase și-i bruschează.

Într-una din zile echipa de sondori condusă de brigadierul Rizea lucra la sîrma alibutonului. Tînărul Andrei Dumitru a făcut o greșeală la scoaterea tijei de la sondă. Brigadierul Rizea în loc să-i arate cum trebuie să lucreze ca să nu greșească, a început să țipe la el. Tovarășul Rizea trebuie să se gîndească că folosind astfel de procedee nu va putea obține niciodată rezultate bune.

Corespondent
GHEORGHE GONȚESCU

Cu dalta și ciocanul

DESPRE UNII CARE-ȘI FURĂ SINGURI CĂCIULA

Proiectilele zboară vertiginos spre țintă. Ura! — încă un „decar"! Spectatorii aplaudă frenetic — și competiția își continuă ritmul viu, entuziast. Din ce în ce mai înfierbîntați de victorii, trăgătorii se înghesuie spre locurile cele mai bune de ochit, — în picioare, pe scaune, pe pupitre... București, un concurs de tir, în septembrie 1955 — și totuși nu e vorba de Campionatele Europene! Acolo ținta era la cel puțin 50 de metri și nu doar la 3 metri ca aici; acolo concurenții ocheau liniștiți și îndelung în ținte separate și nu se îmbulzeau zgomotos cu toții la aceeași țintă; ținta era albă și proiectilele erau toate de același calibru — pe cînd în clasa X-a B. a Școlii medii nr. 7 de băieți din București unii lovesc tabla neagră cu bucăți mai mici de cretă, alții cu bucăți mai mari — fiecare după cum apucă. De, lipsuri de organizare...

Nu vă grăbiți să-i criticați însă, pe organizatori: cum puteau ei înjgheba în tihnă un asemenea concurs, cînd tovarășul profesor de desen trebuia să intre din clipă în clipă în clasă?

Condițiile vitrege reprezentate de începerea orei temperează elanul trăgătorilor noștri; doar cîțiva încearcă să mențină continuitatea sportivă, „pasînd" pe sub bănci cîrpa metamorfozată în balon de rugbi.

Profesorul explică și desenează la tablă, cu spatele spre clasă. Elevul Ionescu Cristea explică și desenează în bancă, cu spatele spre profesor. S-ar putea să fie într-adevăr interesantă o proiecție a unei prizme pentagonale, dar un proiect de limuzină ultradinamică cu opt cilindri e cu siguranță mult mai interesant. Ionescu își admiră opera cu ochi de părinte: ce linie suplă... ce curbură a aripei din față... ce eleganță a portierei dintr-un material plastic inedit... În sfîrșit, ce armonioasă îmbinare de tehnică și de artă nouă! Dar nu, — hotărît lucru — lumina nu cade bine pe planșă, nu valorifică subtilitățile de linie ale prețioasei compoziții plastico-automobilistice! Se zice că la muzeul Ermitaj fiecare operă e plasată la lumina cea mai potrivită... Și, cu planșa de calc în mînă, Ionescu Cristea se strecoară din bancă în bancă — desigur, în căutarea unei lumini propice...

Mai sînt în clasă „suflete de artist" — așezate, întîmplător, tot în ultima bancă. Unul e Drăgan Dumitru. Cu o privire inspirată, se uită, de douăzeci de minute spre fereastră. Ce-o fi putut să vadă de atîta timp în dreptunghiul acela monoton de cer albastru, mărginit de giurgiuvelele verzi? Ce știți voi — el vede. Vede și meditează. Gîndurile i se desprind de pe prea materiala și banala secțiune oblică a unei prizme pentagonale și descifrează prin spațiu tainele universului... Cine l-ar putea înțelege? În nici un caz profesorul de desen! Un suflet cald îl admiră însă și caută să-l înțeleagă: Niculescu C. Gabriel, colegul lui de bancă. Precum de douăzeci de minute Drăgan privește cerul insensibil, de douăzeci de minute Gabriel își privește colegul profilat pe cer...

Profesorul vorbește destul de tare, dar asta nu-l deranjează pe Drăgan; în schimb, Niculescu e trezit din reverie. Privește tabla plină de figuri ciudate, privește caietul care — în mod ciudat? — e gol. Părăsește ultima bancă și se duce în banca a doua. Iată, — veți zice, — Niculescu C. Gabriel, și-a luat caietul și s-a dus în față ca să-și facă schițele necesare. Nu e chiar așa: s-a dus cu caietul tocmai acolo ca să aibă cu ce-l pocni în ceafă pe Stoianovici Constantin.

Probabil că această acțiune poartă în ea miezul unui umor cu totul propriu clasei, deoarece imediat înfloresc în jur — ce-i drept, ca niște flori discrete, de seră — un întreg mănunchi de risete. Campion recunoscut al umorului se dovedește însă a fi Chițu Gheorghe.

— Cîte grade sînt aici? — întreabă profesorul, arătînd un unghi de pe tablă.

— Douăzeci — se grăbește să răspundă Chițu. Nu cred să fie mai cald!

Chițu își păstrează buna dispoziție: ce dacă n-a știut mai nimic la extemporalul de fizică din ora trecută? Parcă o să fie primul 2 din pătrarul I?

Ora se apropie de sfîrșit. Se apropie de sfîrșit și cartea pe care Moldoveanu Liviu o citește în sertarul pupitrului. Prea puțini dintre elevi și-au luat notițe...

O izbucnire de izbîndă — clopoțelul sună — dar ce-au izbîndit în această oră cei mai mulți dintre elevii din clasa X-a B. a Școlii medii nr. 7 de băieți din București? Au reușit să-și piardă timpul încă o oră. Au izbîndit să scape de schițele unei prizme pentagonale.

Are rost vreo morală? Este necesar să li se explice acestor băieți de 17 ani că greșesc, că atitudinea lor îi poate duce la rezultate proaste?

De fapt, e limpede că se află în situația omului care, în fiecare zi, își fură singur căciula. Pentru că nici unul din cuvintele pe care nu le-au ascultat în clasă n-a fost rostit de prisos, iar desenul tehnic pe care l-au subapreciat atît, este materia de bază la toate instituțiile tehnice și indispensabil în multe profesii.

MIHAI DIMIU

„La panoul de onoare"

Fabrica de produse ceramice din Turda. La intrarea în fabrică, privirea îți este atrasă de panoul fruntașilor în producție, gazeta de perete, panoul de onoare, etc. Apropiindu-te de fiecare în parte și citind puținele rînduri scrise sub cîte o fotografie, articolele apărute la gazetă sau rîndurile scrise cu cretă albă pe panoul de onoare, vei putea desprinde numai cîteva crîmpeie din activitatea rodnică pe care o desfășoară muncitorii.

Iată-ne în fața panoului de onoare. El este împrospătat zilnic cu faptele fruntașilor, cu realizările lor — fapte noi, care pe drept cuvînt constituie mîndria întregului colectiv al fabricii. Iată numai cîteva spicuiri:

„...și de data aceasta brigăzile utemiste de producție nr. 1 și 8 de la secția cuptoare au ieșit fruntașe. Membrii acestor brigăzi au reușit să ardă 6 cuptoare cu produse ceramice fără să dea nici un rebut..."

„...colectivul secției presă a înscris noi succese pe graficul său de producție. Folosind metode înaintate de lucru a reușit să sporească productivitatea muncii cu 20 la sută, să reducă rebuturile cu 28 la sută și să facă o economie de 2.772 lei..."

„...grupa sindicală nr. 9 de la secția confecționare a sporit productivitatea muncii cu 12 la sută, adică mai mult decît se angajase. De asemenea rebuturile s-au redus cu 25 la sută față de luna trecută realizîndu-se totodată și o economie care întrece suma de 7.600 lei..."

Și fapte de acest fel se oglindesc în fiecare zi la panoul de onoare, fiindcă în luptă cu normele și cu timpul, oamenii muncii de aici dobîndesc succese care trebuiesc făcute cunoscute tuturor.

Corespondent
I. CORDOȘ

Scenă din piesa „Toamna se culeg roadele", jucată de tinerii din comuna Orlat, raionul Sibiu.

Teatrul de amatori — o activitate îndrăgită de tineret

Pe marginea concursului echipelor de teatru sătești din regiunea Stalin

„Veniți la noi", piesă în limba germană prezentată de echipa colțului roșu al gospodăriei agricole colective din Axente Sever, raionul Mediaș.

Teatrul de Stat din Orașul Stalin a găzduit trei zile la rînd echipele de teatru ale colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective ale căminelor culturale și caselor de cultură din regiunea Stalin, cu prilejul etapei regionale a concursului echipelor de teatru și brigăzilor artistice de agitație de la sate. Sala de spectacole, cabinele artiștilor au fost puse la dispoziția artiștilor amatori. În aceste zile stăpînii teatrului erau muncitori, colectiviști, țărani muncitori, funcționari, învățători, care s-au dovedit a fi pasionați actori și regizori.

Numărul mare al echipelor de teatru ale căminelor culturale, colțurilor roșii și caselor de cultură care s-au prezentat la concursul regional demonstrează ce adînc a pătruns teatrul în viața oamenilor muncii de la sate din regiunea Stalin. Prezentarea pieselor în limbile romînă, germană și maghiară arată posibilitățile pe care le au minoritățile naționale din țara noastră de a-și dezvolta cultura în limba lor maternă. Îmbucurător este și marele număr de utemiști și de tineri din echipele artistice de amatori, care în unele cazuri au fost sufletul colectivelor teatrale.

Vorbind despre repertoriul echipelor de teatru ale căminelor culturale trebuie subliniat faptul că cele mai multe au prezentat la concurs piese scurte, într-un act sau cîteva tablouri, inspirate din viața și munca țăranilor muncitori pentru o viață mai bună, oglindind frămîntările și problemele actuale care se pun în satele noastre. Au figurat piese ca: „Tovarășul referent principal", „Oamenii poruncesc pămîntului", „Toamna se culeg roadele", „Veniți la noi", „Zestrea Ilenuței" și altele. Au fost prezentate, în același timp și piese ca: „Nora" de Ibsen, „Cererea în căsătorie" de Cehov, „Năpasta" și „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale.

Concursul a arătat însă că cel mai bine jucate de către echipele artistice de amatori ale căminelor culturale au fost acele piese care vorbesc de zilele noastre, de munca și lupta poporului nostru muncitor pentru construirea socialismului. In cele mai multe cazuri, în aceste piese rolurile au fost interpretate de artiștii amatori cu multă naturalețe, simț artistic și în decoruri potrivite.

Echipa de teatru a căminului cultural din Roșia, raionul Sibiu, a prezentat piesa într-un act „Tovarășul referent principal". Prezentatorul a arătat că în satul lor 97 la sută din țăranii muncitori fiind înscriși în gospodăria agricolă colectivă, căminul cultural s-a contopit de fapt cu colțul roșu. Rolurile din piesă au fost interpretate de utemiști și de tineri colectiviști sub conducerea tovarășului Nicolae Dicescu, directorul căminului cultural. Piesa „Tovarășul referent principal" este o satiră care biciuiește metodele birocratice de muncă folosite de unii referenți de la sfat. Jocul tinerilor artiști amatori a atras atenția spectatorilor și a juriului. Ei au reușit prin interpretarea lor plină de autenticitate să creeze impresia că cele văzute pe scenă nu se întîmplă pe scena unui teatru, ci cu adevărat într-un sfat popular de la țară, unde un referent birocrat pune bețe-n roate bunului mers al treburilor obștești. In mod deosebit a fost apreciată reușita realizare a dulgherului din piesă. Utemistul Coman Radu, interpretul dulgherului, este în viața de toate zilele ajutor de dulgher în gospodăria agricolă colectivă. Aptitudinile sale scenice reale au apărut evidente cu atît mai mult cu cît el „n-a făcut teatru", ci s-a purtat pe scenă simplu și firesc, ca un veritabil dulgher care-și cunoaște obligațiile și răspunderile.

O altă piesă interpretată aproape numai de tineret și care a fost prezentată la o ținută artistică demnă de remarcat a fost „Toamna se culeg roadele" pregătită pentru concurs de echipa de teatru a căminului cultural din comuna Orlat, raionul Sibiu. Lucrare dramatică în două tablouri de M. Leonard, „Toamna se culeg roadele", este o piesă tinerească, povestind despre munca și dragostea unor tineri colectiviști. Din jocul artiștilor s-a degajat multă naturalețe, umor, un rîs tineresc nestăvilit. Tinerii Gheorghe Văleanu, muncitor forestier, interpretul lui Iliuță și Emil Vulcu muncitor la I.F.E.I.L., interpretul lui Tudor, în rolurile a doi tineri care se înfruntă s-au arătat a fi adevărate talente.

Foarte bine s-a prezentat la concurs echipa de teatru a căminului cultural din Săcele, raionul Stalin, care a prezentat în limba maghiară piesa „Furtună în munți" de Kiss și Kovàcs. Pe fișele de concurs ale membrilor juriului această echipă a luat calificativul „5", cel mai mare calificativ. In aceste piese problema decorului a fost ușor rezolvată folosindu-se de obicei aspectul unui interior de casă țărănească sau de sfat popular. Prin contribuția colectivă a artiștilor amatori din fiecare echipă, s-au putut strînge scoarțe, preșuri și alte elemente decorative, care îmbinate cu gust și simț artistic au alcătuit un decor simplu și izbutit.

Pe marginea etapei regionale a concursului echipelor de teatru sătești din regiunea Stalin se pot trage unele concluzii și învățăminte cu caracter mai general valabile pentru dezvoltarea în viitor a acestei importante și atrăgătoare ramuri a activității culturale de masă la sate. Teatrul de amatori are o mare căutare la țară; de aceea este necesar ca munca echipelor artistice de amatori să fie îmbunătățită tot mai mult.

Grija pentru alegerea unui repertoriu potrivit, pentru punerea în scenă și interpretarea vie, expresivă a pieselor, buna rezolvare a decorurilor au o mare importanță pentru a prezenta spectacole cu un conținut politic și ideologic potrivit educării țăranilor muncitori în spiritul ideilor partidului.

Cu prilejul concursului echipelor de teatru ale căminelor culturale și colțurilor roșii din gospodăriile colective din regiunea Stalin a ieșit cu putere în evidență rolul teatrului de amatori în educarea țăranilor muncitori, în atragerea lor spre făgașul marii agriculturi socialiste. De pildă în urma prezentării piesei „Zestrea Ilenuței" de către echipa de teatru a colțului roșu din G.A.C. Noișțat raionul Agnita, țăranii muncitori și-au îndreptat tot mai mult atenția spre gospodăria agricolă colectivă. Se poate spune că alături de alte mijloace de lămurire a țăranilor muncitori pentru a păși în gospodărie, echipa de teatru și-a adus aportul său. De aceea faptul că alte nouă familii de țărani muncitori din comună au cerut să intre în gospodăria agricolă colectivă trebuie socotit și ca un merit al echipei de teatru. Apropierea colectiviștilor de țăranii muncitori cu gospodării individuale se realizează cu succes și prin legăturile culturale. Așa de exemplu țăranul muncitor mijlocaș Nicolae Gruzea joacă și el în echipa de teatru a colțului roșu al gospodăriei.

In comuna Orlat raionul Sibiu se desfășoară în momentul de față pregătiri pentru înființarea unei gospodării agricole colective. De aceea și echipa de teatru a căminului cultural a inclus în programul său piesa „Toamna se culeg roadele". Și cum era firesc, piesa a stîrnit interes în sat, bucurîndu-se de succes în rîndul țăranilor muncitori.

Cînd însă repertoriul este ales la întîmplare, nu-i de mirare că spectacolul realizat cu o piesă mai puțin interesantă și neactuală lasă indiferenți pe oameni.

Căminul cultural din Seuca, raionul Tîrnăveni a prezentat de pildă în limba maghiară un spectacol complicat care a cerut decoruri fastuoase, costumație de epocă, cunoștințe bogate pentru a putea realiza cît de cît autentic figurile eroilor din piesă și pentru a crea atmosfera în care se petrece acțiunea. Artiștii amatori din Seuca n-au avut posibilitatea să facă față cerințelor punerii în scenă a acestei piese. Din această cauză interpretarea lor s-a redus la o simplă înșirare a textului învățat fără să poată transmite spectatorului bogăția de sensuri a piesei. A fost pur și simplu un fel de lectură dialogată în care personajele nu prindeau viață pe scenă, iar intonațiile replicilor sunau adesea nepotrivit, fără legătură cu trăsăturile personajului interpretat. Tovarășii din echipa de teatru a căminului cultural din Seuca, printre care sînt utemiști și tineri pasionați de teatru, ar fi trebuit să fie îndrumați de către activiștii culturali asupra piesei la care să se oprească și pe care s-o poată realiza cu pricepere și la un nivel artistic corespunzător. De altfel acesta n-a fost singurul caz de alegere nepotrivită a piesei. Și alte cămine culturale s-au prezentat cu piese rupte de actualitate, lipsite de idei majore sau punînd probleme de montare și interpretare.

Concursul regional al echipelor de teatru a scos și mai mult în evidență necesitatea creării de către dramaturgii noștri a noi și valoroase piese scurte cu un bogat conținut de idei, piese care să dea posibilitatea interpreților amatori să creeze veridic personajele. De asemenea este de datoria îndrumătorilor culturali, a instructorilor de teatru să călăuzească cu dragoste munca echipelor de teatru ale căminelor culturale și colțurilor roșii atît în ce privește alegerea pieselor celor mai potrivite din punct de vedere al temei și al posibilităților lor de interpretare și montare cît și în ce privește punerea în scenă și jocul actorilor amatori.

Instructorii comitetelor raionale U.T.M. au datoria ca, pe lîngă celelalte probleme ale vieții de organizație, să urmărească și activitatea culturală a tineretului și să dea un ajutor activ în rezolvarea unor probleme ale echipelor de teatru de amatori, ținînd seama de faptul că majoritatea acestor echipe sînt formate din utemiști și tineri, că tineretul simte o deosebită atracție spre acest gen al activității culturale.

DARIA KUHTA

Manifestări cultural-artistice în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice

Organizațiile A.R.L.U.S. din Capitală pregătesc cu însuflețire manifestări variate pentru a fi prezentate în cursul Lunii prieteniei romîno-sovietice: conferințe, convorbiri, simpozioane, demonstrații practice asupra metodelor sovietice de muncă, programe artistice etc.

Organizația A.R.L.U.S. a raionului Tudor Vladimirescu organizează conferințe cu tema „Succesele televiziunii în U.R.S.S."; conferințele vor fi urmate de exemplificări cu televizorul.

Cu prilejul aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Miciurin, profesori și agronomi vor face expuneri în școli și la căminele culturale despre viața și opera marelui savant sovietic.

Cetățenii din raionul Grivița Roșie vor putea participa la un festival muzical organizat cu concursul formațiilor de amatori din raion; cei din raionul Nicolae Bălcescu la o „seară literară ghicitoare", urmată de un bogat program artistic. Cu concursul conservatorului „Ciprian Porumbescu" și al Școlii medii de muzică, se vor organiza „seri muzicale" consacrate operelor compozitorilor ruși și sovietici.

Se pregătește un montaj artistic intitulat „Maiakovski", un simpozion în legătură cu filmul „Boris Godunov" și un altul despre maeștrii filmului sovietic, urmat de exemplificări cinematografice și altele.

Comitetul orășenesc București A.R.L.U.S. împreună cu comitetul orășenesc U.T.M. organizează, pentru tineretul din Capitală, o seară literară închinată tinerei eroine Zoia Kosmodemianskaia, precum și o reuniune festivă cu studenții fruntași la învățătură, la care vor fi invitați și studenți și absolvenți ai institutelor de învățămînt superior din U.R.S.S.

În cadrul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice, oamenii muncii din țara noastră care au vizitat Uniunea Sovietică vor face expuneri despre cele văzute și învățate în marea Țară a Socialismului.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Joi dimineață s-au deschis în Capitală lucrările ședinței Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare.

În numele secretariatului Federației Sindicale Mondiale, Luigi Grassi, a adus un salut participanților la ședință.

Ședința de dimineață a fost prezidată de Liuba Chișinevschi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

A luat cuvîntul Luigi Grassi, care a făcut o expunere asupra hotărîrii Federației Sindicale Mondiale cu privire la pregătirea Conferinței internaționale a femeilor muncitoare și măsurile concrete care trebuie luate în vederea conferinței.

Lucrările ședinței continuă.

★

Joi, deputații Haruji Tahara și Kei Hoashi, membri ai Parlamentului japonez și-au continuat vizita pe care o fac în țara noastră.

Membrii delegației de parlamentari japonezi au vizitat orașul și regiunea Constanța.

Deputații japonezi au vizitat portul și instalațiile portuare, stațiunea balneoclimaterică Mamaia, precum și stațiunea viticolă experimentală Murfatlar.

★

Sub auspiciile Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii și Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, joi seara a avut loc la Biblioteca Centrală Universitară conferința tov. C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreședinte al Asociației juriștilor din R.P.R., despre „R. P. Chineză, mare putere mondială".

★

Joi dimineață au părăsit Capitala dr. Paul Steinbruck, director al Institutului de Fiziologie din Berlin, dr. Ulrich Bauer, șeful direcției asistenței sanitare antituberculoase din Ministerul Sănătății al R. D. Germane și dr. Fritz Anstett, medic șef al sanatoriului din Zschadrass, membrii delegației din R. D. Germană la lucrările celei de a 7-a Conferințe naționale de tuberculoză.

(Agerpres).

Pentru a demonstra practic cele predate la cursuri, o importanță deosebită o au lucrările executate de studenți în orele lor de laborator.

În fotografie, studenții Dogaru Leon, Petrescu Silviu, Turcu Aurel și Popescu Consuela de la Institutul de Petrol și Gaze din București într-una din aceste ore de laborator, au reușit să determine fluidul de foraj.

(Foto AGERPRES)

De ce este fruntașă brigada nr. 1

Din lunca Borcii pînă unde începe platoul Bărăganului — și mai sus de aci încă vreo cîteva sute de hectare, se întind terenurile uneia din secțiile gospodăriei agricole de stat Fetești din regiunea Constanța. De la malul apei, drumul te poartă printre parcelele pepinierei de pomi, apoi peste șosea, prin plantația tînără de caiși, meri, pruni și se pierde în cele din urmă în zare, sus pe coasta dealului, șerpuind printre culturile de cîmp. Aici, pe sute de hectare, lucrează brigada nr. 1 de tractoriști, brigadă fruntașă pe gospodărie. Titlul acesta de cinste i-a fost acordat brigăzii nr. 1 pentru merite deosebite; brigada și-a cîștigat întîietatea printr-o muncă încordată.

Motivul evidențierii îl veți înțelege însă mai bine din cele ce urmează.

O zi de muncă

Pîclele nopții încep să se destrame încet, încet deasupra dealurilor Dobrogei. Peste podul de la Cerna Vodă soarele trece dincoace, în Balta Ialomiței, apoi vrea să urce spre ogoare. N-apucă să sărute însă nici zece picături de rouă și-un păcănit mărunt, apoi altul și încă unul destramă liniștea dimineții. Pornesc la lucru tractoarele brigăzii nr. 1.

Soarele mai dormea încă în culcușul de trestii și stuf cînd tractoriștii începuseră munca. Sub supravegherea atentă a șefului de brigadă, „kadistul" Marin Nuțu, apoi Arsenie Peici, Vasile Stanciu și Cornel Ivanciu, conductorul „cărăbușului" — un Universal 3 — fac îngrijirea tractoarelor. Nu le scapă nici un gresor neuns, nici o bujie neștearsă. Motorina gîlgîie prin sita pîlniei pînă cînd fiecărui rezervor i s-a făcut „plinul". Nivela băii arată că în timpul lucrului motorul nu se va gripa din lipsă de ulei. O scurtă revizie generală, un control al mașinilor remorcate și tractoarele-s gata de lucru. Întîi K.D.-urile, apoi I.A.R.-ul și Universalul remorchează semănătorile și pornesc pe brazdă. În urma lor, în arătura reavănă, boabele de grîu împletesc lungi șiraguri de mărgele de aur, peste care grapa mărunțește grăunciorare de pămînt.

...O tură, încă una, o scurtă oprire pentru alimentarea semănătorii, o privire cercetătoare aruncată tractorului și boabele încep să înșire alte coliere. Nu se înserase încă și tractoriștii și-au însămînțat „țintele", parcelele care le-au fost repartizate pentru o zi. Azi, primul care a terminat este Nuțu; ieri Peici i-o luase înainte. Dar munca nu se sfîrșește aici. Pînă cînd perdelele nopții vor așterne umbre de întuneric peste cîmpuri, normele zilnice vor fi depășite cu cîteva procente.

Fără timpi morți, fără opriri pe brazdă, așa lucrează tractoriștii din brigada nr. 1. Îi îndeamnă la treabă și dorința de a termina campania de însămînțări la vreme și — mai mult — întrecerea în care sînt angrenați împreună cu toate celelalte brigăzi de tractoare ale gospodăriei. Întrecerea aceasta nu-i însă nouă; a început încă din primăvară și va dura pînă la terminarea campaniei de toamnă, adică pînă atunci cînd se va vedea limpede care brigadă și care tractorist a muncit cel mai bine. Acum, în toamnă, întrecerea a fost numai împrospătată cu obiective noi.

Întrecerea

Să ne întoarcem pentru cîteva clipe cu vreo 5—6 luni în urmă, atunci cînd a început să dea colțul ierbii și cînd tractoarele ieșiseră ca și acum, la arat și însămînțat.

După o iarnă întreagă de muncă în atelier, de verificare amănunțită a fiecărei piese din tractor, a fiecărei mașini agricole, tractoriștii au pornit pe ogoare să pună la muncă zecile de cai putere al motoarelor, să are, să grăpeze, să însămînțeze. Înainte de plecare însă, așa cum se întîmplă în fiecare an și în fiecare campanie, a avut loc o consfătuire de producție. Mobilizați de organizația de bază U.T.M., tractoriștii s-au ridicat pe rînd și s-au angajat să execute lucrări mai bune, să folosească întreaga capacitate de lucru a fiecărui tractor, să curgă hantrii așa cum curg boabele din semănătoare. Și s-au chemat la întrecere.

Printre entuziaștii acestor chemări au fost și tractoriștii din brigada nr. 1 și Nicolae Moga, șeful unei brigăzi care lucrează la secția Dunărea. Atunci, în primăvară, la începutul unei noi campanii agricole, Moga le-a spus „băieților" săi:

— Nu uitați de datoria noastră; nu uitați că trebuie să ne îndeplinim angajamentele luate. Ascultîndu-i sfaturile, tractoriștii din brigada lui Moga au reușit să cîștige întrecerea. Brigada nr. 1 și-a depășit și ea sarcinile de plan, însă realizările ei au fost mai mici cu cîteva procente.

Dar vremea trece, culturile cresc mari, pepiniera se face tocmai bună de prășit. La un moment dat, în gospodărie erau două brigăzi fruntașe: brigada lui Moga și brigada nr. 1. Cîte presupuneri nu s-au făcut atunci, cîte încurajări, cîte angajamente noi...

A început o nouă campanie. Tractoriștii din brigada I-a au ținut o consfătuire de producție ale cărei concluzii și hotărîri trebuiau respectate cu strictețe; aceasta era condiția, mijlocul ca brigada să-și păstreze locul de fruntașă și s-o ia înaintea brigăzii lui Moga.

Unul din obiectivele principale care trebuia atins era realizarea planului și pe fel de lucrări. Pînă atunci executaseră arături de însămînțare, lucrări cu cultivatorul, grăpat și semănat. S-au avîntat tractoriștii cu toată puterea lor de muncă la recoltat, la treierat, la prășitul pepinierei, la arături de vară, la discuiri. Și au ieșit învingători, au luat-o înaintea celor de la secția Dunărea. Ca să obțină acest rezultat, ca brigada să realizeze cît mai mulți hantri la tot felul de lucrări, tractoarele erau folosite cu cea mai mare chibzuință; ziua recoltau sau treierau, iar noaptea arau. În fiecare seară — și mai pe îndelete la sfîrșit de săptămînă — se analizau realizările, șeful de brigadă dădea sfaturi pentru îmbunătățirea muncii și treaba mergea din ce în ce mai bine.

Campania de vară s-a încheiat cu victoria brigăzii nr. 1.

Cele mai proaspete succese

Aurul miriștilor a fost acoperit treptat de haina întunecată a brazdelor trase de fierele plugurilor. Pomii din livada de pe coastă au prins să-și schimbe cerceii verzi ai frunzelor cu alții galbeni, în tonul anotimpului. Sus pe platou, tractoriștii continuă lupta cu hantrii pentru cîștigarea definitivă a victoriei în întrecere: pregătesc belșugul anului viitor. Mai este puțină vreme pînă la încheierea anului agricol, dar pînă atunci cîte nu se pot schimba, cîte nu se pot realiza!... Către aceste realizări din ce în ce mai mari tind tractoriștii din brigada nr. 1.

Ca și în primăvară, soarele de-abia s-a ridicat peste podul de la Cerna Vodă, cînd tractoriștii din brigada I-a au pornit la lucru. După îngrijirea tractorului, după verificarea semănătorilor, întîi Marin Nuțu și Arsenie Peici cu K.D.-urile, apoi Vasile Stanciu cu I.A.R.-ul și — atunci cînd nu transportă cereale de la magazie — Cornel Ivanciu cu „cărăbușul" lui pornesc pe brazdă cu semănătorile — cîte trei la fiecare tractor. În urma lor alte boabe noi se înșiră în nesfîrșite coliere. Și tîrziu, cînd umbrele nopții se aștern peste livadă, peste ogoare, tractoriștii se întorc la tabăra de cîmp. Numai ei rămîn însă acolo să se odihnească, fiindcă pe tractor se vor urca acum cei din schimbul doi, care fac ogoare de toamnă.

Și astfel, brazdă după brazdă, în schimb de zi, în schimb de noapte, tractoriștii din brigada nr. 1 au reușit să realizeze pînă acum cîteva zile peste 1.600 hantri, mai mult cu aproape 100 hantri față de sarcina de plan pe întregul an.

Dar pînă la sfîrșitul anului se mai pot schimba multe; o mare parte din brigăzile gospodăriei au obținut realizări care sînt foarte aproape de cele ale brigăzii nr. 1 și întrecerea continuă.

N. SIMIONESCU

Dezvoltarea relațiilor comerciale între R. P. R. și R. P. Chineză

Ca urmare a dezvoltării continue a relațiilor de prietenie și colaborare mutuală dintre R.P.R. și R. P. Chineză, între cele două țări au fost statornicite strînse legături economice care au dus la un bogat și variat schimb de mărfuri.

Astfel, în cadrul acordurilor comerciale, Romînia a importat în ultimii ani din R.P. Chineză, cositor, antimoniu, minereu de fier, iută, uleiuri vegetale, ceai, țesături de mătase etc.

La rîndul său, țara noastră exportă în R. P. Chineză produse petrolifere, uleiuri minerale, bitum, utilaj petrolifer — instalații de foraj de diferite adîncimi, sondeze — negru de fum, coloranți, țesături de bumbac, chimicale etc.

Bazat pe principiile egalității în drepturi și ale avantajului reciproc, schimbul de mărfuri dintre R.P.R. și R.P. Chineză s-a dezvoltat continuu. Anul acesta, de pildă, protocolul semnat între cele două țări prevede o sporire a schimburilor comerciale cu 570 la sută față de anul 1952.

Mărfurile sosite din R. P. Chineză sînt mult apreciate de publicul romînesc datorită calităților lor superioare. În același timp, întreprinderile de import din R.P.R apreciază în mod deosebit promptitudinea cu care întreprinderile de comerț exterior chinez îndeplinesc obligațiile contractuale. Mărfurile prevăzute de acordul comercial pe anul 1955 au fost livrate de partea chineză, de pe acum aproape în întregime.

(Agerpres).

Cresc cadre de constructori ai Chinei noi

Cijen Siao-fîn

In acest an în China au terminat institutele de învățămînt superior peste 50 de mii de oameni, iar peste 100 de mii — școlile medii tehnice. Față de anul 1954 a crescut cu 24 la sută numărul celor care au terminat institutele de învățămînt superior și cu 40 la sută a celor care au terminat școlile medii tehnice. Toți acești absolvenți au fost repartizați în diferite ramuri ale construcției economice și de stat. În același timp în institutele de învățămînt superior au fost primiți 96.000 de oameni, iar 120.000 în școlile medii tehnice.

Tineretul este o rezervă puternică de cadre ce a complectat în acest an rîndurile constructorilor tinerei noastre republici.

Mulți tineri absolvenți s-au adresat guvernului cerînd să-i trimită la munci din cele mai grele și mai necesare înfloririi patriei. Siui Hua-țin, student al facultății de hidrotehnică a Institutului Politehnic din orașul Cendu și cu încă șapte colegi au cerut în preajma absolvirii facultății să fie trimiși în Tibet pentru a lucra și ei alături de poporul frate tibetan la construirea unei hidrocentrale. „În ajunul absolvirii facultății — au scris ei în scrisoare — pe noi ne frămîntă gîndul cum să aplicăm mai bine cunoștințele căpătate, în opera de transformare a naturii, cum să ne închinăm toate forțele pentru traducerea în viață a primului plan cincinal. Cînd am citit Hotărîrea Consiliului de Stat cu privire la ajutorarea poporului tibetan în construcția economică și culturală, pe noi ne-au emoționat profund mărețele perspective de dezvoltare a Tibetului. Acum, visul nostru cel mai scump este să muncim la construirea hidrocentralei Lhasse și la lucrările împotriva inundațiilor din orașul Șigatze. Noi sîntem fermi hotărîți să învingem toate greutățile și obstacolele".

„Să nu căutăm o viață ușoară, ci să mergem acolo unde este mai greu decît oriunde, unde sîntem mai necesari patriei" — aceasta a devenit o lozincă de bază în rîndul celor 150.000 de tineri care au terminat anul acesta diferite institute superioare și școli tehnice.

Peste 10 000 de tineri absolvenți ai școlilor superioare au fost trimiși în Mongolia Interioară, Tibet, în provinciile Ghirin, Șintzian, Iuninan, Ghiucijou unde îi așteaptă munca de descoperire a bogățiilor naturale.

Toate aceste cadre necesare construirii socialismului au fost pregătite ținîndu-se seama de nevoile țării. Încă în perioada refacerii economiei, cînd tînăra noastră republică trecea prin greutăți economice, s-au pus bazele unor noi institute de învățămînt. În scopul accelerării industrializării țării, statul nostru, creînd școli speciale și superioare a acordat o atenție deosebită învățămîntului tehnic. În diferite raioane ale țării au fost create institute de metalurgie, geologie, mine, petrol, forestiere, agronomie, medicină și alte institute superioare care nu existau înainte în China.

În orașele situate pe fluviile Huanho, și Ianțzî au fost construite mărite institutele politehnice pentru ingineri hidraulici, școlile de transporturi fluviale și o școală specială de ingineri hidraulici de pe fluviul Huanho. În raioanele situate lîngă mare au luat ființă institute pentru ingineri specialiști în transportul maritim. În vara anului trecut a luat ființă un institut de mecanică agricolă care a primit de acum prima promoție de studenți. În vechile institute de învățămînt superior a fost efectuată o reorganizare a facultăților și secțiilor în conformitate cu necesitățile statului. Pentru multe școli au fost construite noi clădiri. În cinci ani și jumătate numai pentru institutele de învățămînt superior au fost construite noi localuri, însumînd o suprafață de peste 4.240.000 metri patrați, adică de peste două ori mai mare decît suprafața ocupată de clădirile institutelor de învățămînt superior construite în timp de 50 de ani în vechea Chină (de la 1898—1948).

Institutele de învățămînt superior și școlile medii speciale din R.P. Chineză au pregătit pentru toate ramurile din economia țării un mare număr de tineri specialiști. Numărul absolvenților Institutelor superioare și școlilor tehnice din acest an reprezintă jumătate din numărul inginerilor și tehnicienilor, pregătiți timp de 20 de ani în China gomindanistă.

La locurile lor de muncă, tinerii absolvenți sînt plini de îndrăzneală creatoare și de năzuința de a face să biruie noul. Iuan Țzin-șan și Liu Ciun-tzian absolvenți ai universității din Nankin efectuează cercetări geologice în munții Micului Hingan din nord-estul Chinei. În scrisoarea adresată tovarășilor lor, ei scriu cu mîndrie:

„Noi am străbătut largul șes Dunbei și am ajuns în pădurile virgine din nord est. Aci nu există poteci; prin taiga nu pot trece cafirii și caii. Ca să nu ne rătăcim, în timp ce călătorim, alcătuim o schiță topografică. Deoarece aici nu locuiesc încă oameni, locurile acestea nu au nume; am fost nevoiți noi să le găsim denumiri și să le trecem pe hartă. Iată ce ni s-a întîmplat odată: am însemnat așezarea viitoarei stații de cale ferată și nu eram hotărîți cum s-o botezăm. Inginerul nostru, privind cele cinci corturi instalate în apropiere, a propus să-i dăm stației numele „U-in" adică „Tabăra celor cinci corturi". Nu priviți cu mirare spre această stație care încă nu există; peste cinci ani, aci va fi un oraș al industriei forestiere, cu o populație de o sută de mii de oameni".

Cian Sin-huan, care a terminat Institutul agricol din China de nord-vest lucrează acum într-unul din raioanele provinciei Sințian la valorificarea pămînturilor înțelenite. El scrie: „Marea operă a creării unor grădini înfloritoare în deșertul Gobi, a transformării pustiului în pășuni roditoare devine o realitate. Toți muncim cu bucurie și sînt mîndru că particip la această operă". Cei 96.000 de studenți primiți în vara acestui an în institutele de învățămînt superior și cei peste 120.000 primiți în școlile medii tehnice sînt tineri care se bucură din plin de roadele victoriei revoluției populare. Mulți au cerut să fie înscriși la anumite institute și școli pentru a se specializa în ramuri deosebit de importante pentru economia Chinei noi.

În fotografie: șeful secției uzinei chimice a Combinatului metalurgic din Anșan și Cijou Jun, absolventă a facultății chimice a Universității din Siciuan.

Astfel cresc an de an în China populară zeci și sute de mii de tineri constructori ai socialismului înzestrați cu o calificare superioară, devotați patriei și poporului lor, gata să-și închine cunoștințele și forțele cauzei păcii, construirii socialismului.

Cîteva principii conducătoare pentru tinerii cercetători științifici

Prof. dr. I. Nițulescu
membru al Academiei R.P.R.

Fără îndoială că astăzi nimeni nu mai poate contesta importanța cercetărilor experimentale pentru progresul cunoștințelor omenești și faptul că ele nu pot fi urmărite fără o metodică corectă. Totuși, încă ni se întîmplă și acum să nu ținem seama îndestul de cerințele ei, scăzînd prin aceasta valoarea concluziilor noastre sau reducînd întreaga muncă pe care am pus-o pentru obținerea lor.

Dacă în științele fizico-chimice importanța experimentării a fost mai evidentă și s-a impus relativ ușor, în biologie și medicină disputa a fost mult mai aprigă și rezistența concepțiilor idealiste mult mai îndărătnică. Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la publicarea primelor „Lecțiuni de fiziologie experimentală" ale lui Claude Bernard și 90 de ani de la apariția vestitei sale opere „Introducerea în studiul medicinei experimentale", în care se exemplificau și se analizau cu o rară claritate importanța și metodica cercetării științifice pentru medicină.

Acei care opuneau în acea epocă cea mai mare rezistență erau clinicienii, care pretindeau că medicina trebuie să rămînă o artă bazată pe un fel de intuiție, pe ceea ce numeau ei vag „simțul clinic" și că nu are ce să profite în practică de la cercetările științifice.

Și totuși în aceeași epocă în care la Academia de Medicină din Paris unii clinicieni duceau o polemică înverșunată împotriva contribuțiilor pe care Pasteur le aducea medicinei, în Rusia, marele clinician Botkin crea pe lîngă spitalul său un laborator de fiziopatologie experimentală, laborator în care și-a început studiile Ivan Petrovici Pavlov.

Genialul fiziolog a fost atras de la începutul activității sale științifice de cercetarea experimentală și și-a dedicat întreaga sa viață muncii pentru progresul medicinei științifice.

De aceea, gîndindu-mă să revăd aci principiile esențiale ale metodicei științifice care trebuie să călăuzească de la primii pași munca noastră de cercetare, în primul rînd mi-a venit în minte vechea carte a lui Claude Bernard și acea minunată „Scrisoare către tineret" pe care ne-a lăsat-o, ca un emoționant și neprețuit testament, Ivan Petrovici Pavlov.

Vorbind despre metodica cercetării, marele fiziolog scria: „Înainte de a încerca să urcați culmile științei, studiați elementele ei. Nu vă apucați niciodată de ce urmează înainte de a vă însuși ceea ce precede. Nu căutați să ascundeți insuficiența cunoștințelor nici chiar prin cele mai îndrăznețe presupuneri sau ipoteze. Oricît de ispitiți ați fi de înfățișarea minunatelor irizări ale acestor baloane de săpun, să știți că ele sînt sortite să se spargă și veți rămîne atunci și mai încurcați". Și mai departe: „Studiați, comparați și acumulați faptele. Cu toată perfecția aripilor sale, o pasăre nu ar putea zbura niciodată spre cer dacă aripile ei nu s-ar sprijini pe aer. Faptele sînt aerul omului de știință. Fără ele nu vă veți putea înălța niciodată. Fără ele toate teoriile voastre vor rămîne încercări sterile".

Așadar prima condiție pentru cercetarea științifică e acumularea de date de observație sau de experiență. Dar aceste date trebuie să oglindească just realitatea și pentru aceasta e nevoie ca ele să fi fost obținute prin cercetări conduse metodic, scrupulos, cinstit.

Nu puțin importantă, chiar și pentru începători, e munca de revedere, de control a datelor pe care le găsim publicate în literatura științifică și care ne servesc ca bază pentru cercetările și preocupările noastre. Unele din aceste date pot avea erori. Uneori aceste erori au fost datorite unor metode de cercetare mai puțin perfecte. Progresul tehnicilor experimentale ne aduce posibilități noi de verificare, ne permite lămurirea unor puncte confuze, poate corecta unele cunoștințe greșite. În a treia sesiune a cercurilor științifice studențești, una din lucrările prezentate de cercul de biochimie al Institutului de Medicină din Iași aduce o astfel de contribuție, corectînd datele cunoscute în ceea ce privește repartiția potasiului în plasmă și hematiile sîngelui la cîine și aceasta dă un deosebit interes comunicării.

I. P. Pavlov scria: „Se spune adesea și cu drept cuvînt, că știința înaintează prin salturi odată cu progresul metodicei. Cu fiecare pas înainte pe care îl face metodica, urcăm parcă cu o treaptă mai sus, de pe care ni se deschide un orizont mai larg și perspective pe care nu le vedeam mai înainte".

S-a spus că și un pitic, urcat pe umerii unui gigant, va putea vedea mai departe decît acesta. Fiecare generație poate astfel zări mai departe decît antecesorii, dacă știe să folosească munca lor și caută să privească cu ochii larg deschiși înainte.

Vreau să mai subliniez pentru cercetătorii medicali faptul că principiile metodicei experimentale se aplică și cercetării clinice. După cum preciza și Claude Bernard: „Un medic care observă o boală în diferite împrejurări, care analizează influența acestor împrejurări și trage concluzii pe care le supune controlului altor observații, un astfel de medic face un raționament experimental chiar dacă nu a făcut o experiență propriu zisă". El a aplicat principiile raționamentului riguros științific și a reușit să îmbogățească cunoștințele noastre cu date noi.

Dar faptele singure, cît de numeroase, nu sînt suficiente întotdeauna ca să ne dea o mai bună înțelegere a realității, dacă nu sînt bine înțelese și folosite.

Claude Bernard scria: „Se dă, în general, numele de descoperire aflării unui fapt nou. Cred însă că, în realitate, descoperirea e ideea legată de acest fapt". Multe fapte au rămas nerodnice, uitate, pentru că nu au sugerat o idee fecundă, atunci cînd au fost descoperite.

Judecarea, interpretarea datelor de experiență au deci o importanță esențială. I. P. Pavlov sfătuia pe tinerii cercetători: „Atunci cînd experimentați, cînd studiați și observați, vedeți să nu rămîneți la suprafața faptelor. Nu vă faceți simpli arhivari de fapte. Căutați să pătrundeți tainele producerii lor. Căutați stăruitor legile care le conduc".

Dar nu mai puțin trebuie evitată greșeala opusă, aceea de a pune preț excesiv pe anumite idei sau teorii. Ideea trebuie să fie un punct de plecare pentru noi experiențe, pentru verificări, dar nu să devină o dogmă tiranică.

Ideile pe care ni le sugerează experiențele se organizează în teorii. Acestea sînt adevăruri limitate și provizorii. Ele trebuie să facă mereu loc altor teorii, pe măsură ce tezaurul faptelor descoperite se îmbogățește. Un adevărat cercetător se bucură să descopere un fapt nou, chiar dacă acesta contrazice teoriile sale. Claude Bernard spunea în mod plastic că o experiență e o întrebare pe care o punem naturii. Ea va răspunde, iar noi trebuie să ascultăm acest răspuns pînă la capăt.

Subliniez aceasta pentru că una din cele mai frecvente greșeli pe care le pot face cercetătorii e graba de a nu asculta pînă la capăt răspunsul naturii, de a-l interpreta greșit, din cauză că sîntem atrași de o teorie care ni se pare frumoasă, nouă.

S-a spus în glumă că cifrele nu mint, dar mincinoșii pot minți cu cifre. Și de multe ori minciuna nu e intenționată, ci e datorită grabei sau insuficienței metodei noastre experimentale, modului nejustificat în care am interpretat rezultatele noastre, valorii nereale pe care le-am atribuit-o.

E interesant cum a greșit chiar Claude Bernard. El a descoperit rolul ficatului în producerea glicogenului și a asigurării nivelului zahărului din sînge. El nu a observat prezența de zahăr în venele porte care aduc sînge și produsele digestiei de la intestin la ficat și a emis teoria că zahărul ficatului nu provine din zahărul alimentar. Doi autori, Schmidt și Figuier, refăcînd dozajul zahărului, au regăsit zahărul în vena portă, ceea ce știm azi că e adevărat. Dar Claude Bernard, uitînd de prudența pe care o cerea altora, a respins aceste experiențe. El scria:

„Niciodată, cînd experiența e bine făcută și în condițiile indicate, nu se găsește zahăr în vena portă. Din cauza credinței mele științifice în siguranța și inevitabilitatea experiențelor fiziologice a căror condiții sînt bine studiate, eu cred că sînt dator ca profesor de fiziologie experimentală să mă ridic nu împotriva oamenilor, pe care-i las totdeauna la o parte, ci împotriva lucrărilor a căror ușurință inspiră neîncredere față de fiziologia experimentală". De fapt lucrarea lui Schmidt nu contrazicea fiziologia experimentală, ci teoria lui Claude Bernard.

Greșeala lui Claude Bernard aci a fost aceea de a fi crezut că condițiile experiențelor sale erau bine studiate, pe cînd în realitate metoda sa de lucru fusese insuficientă și, de asemenea, de a fi refuzat să revadă lucrul său în lumina datelor aduse de Schmidt și Figuier.

Omul de știință se deosebește de filozoful scolastic, de teolog, pentru că nu crede în dogme. Scolasticul făcea cercetări spre a-și confirma ideile sale, pe care le considera ca adevăruri eterne. Dacă rezultatele experiențelor sale contraziceau aceste idei, el respingea datele experienței. Experimentatorul adevărat nu crede în dogme. El știe că teoriile sale sînt adevăruri relative și rostul muncii sale e de a transforma, de a îmbogăți aceste idei. Tendința creatoare a adevăratei științe înseamnă neîncetata primenire a teoriilor sale.

Dar aceasta nu justifică ideea scepticilor, care ajung să nege adevărul științei. Spre deosebire de sceptic, *savantul nu se îndoiește decît de el însuși, de interpretările sale*. El e sigur că și în științele experimentale există un *principiu absolut* și acesta era pentru Claude Bernard principiul determinismului.

Dar Claude Bernard nu cunoștea principiile materialismului dialectic. Astăzi înțelegem mai adînc principiile fundamentale ale științelor și ale metodicei lor și grație acestora, munca noastră e mai ușoară și mai rodnică.

Așa dar, pentru începători e necesară deprinderea de la început cu rigorile unei experimentări corecte, cu un control sever al datelor experiențelor lor, cu interpretarea bine justificată. Mai ales în biologie și medicină se cere o prudență deosebită în utilizarea metodelor matematice, — medii, procente, indici —, care riscă să mascheze tocmai variabilitatea fenomenelor, creîndu-se scheme și ducîndu-ne la concluzii nejustificate.

Dacă vedem că rezultatele unora din experiențele noastre se deosebesc, trebuie să căutăm să ne explicăm de ce s-au produs aceste diferențe și nu să le ignorăm, cum am putea face, reducîndu-le la o medie oarecare.

Nu trebuie să ne lăsăm furați de ideile noastre, de teorii, și să judecăm cu ușurință, să tragem concluzii pripite pe baza unui material experimental insuficient analizat și criticat. Iar pentru aceasta, pe lîngă cunoștințele tehnice și metodă, ni se cer și o serie de calități morale pe care nimeni nu le-a arătat mai frumos decît I. P. Pavlov în scrisoarea sa către tineret:

„Ce aș putea dori tineretului patriei mele, care se dedică științei?" scria el. „În primul rînd continuitatea. Nu aș putea vorbi niciodată fără emoție de această condiție dintre cele mai importante, care e necesară unei activități științifice rodnice. Continuitate, continuitate și iar continuitate. În munca voastră obișnuiți-vă să aveți chiar de la început o continuitate riguroasă în acumularea cunoștințelor".

„În al doilea rînd, o altă calitate necesară e modestia. Să nu vă închipuiți niciodată că știți tot și oricît de mult v-ați vedea prețuiți, să aveți întotdeauna curajul să vă spuneți: „nu știu". Nu vă lăsați copleșiți de orgoliu. Din cauza lui veți persevera, cînd ar trebui să cedați și veți respinge un fapt util sau un ajutor prietenesc".

„În al treilea rînd, trebuie să aveți pasiune. Să nu uitați că știința cere omului toată viața sa. Și dacă ați avea două vieți, tot nu v-ar ajunge. Știința cere de la om o încredere uriașă și o mare pasiune. Fiți pasionați în munca și în cercetările voastre".

Condițiile pe care Republica noastră Populară le creează pentru munca științifică ușurează și asigură minunatele creații ale viitorului. Datoria noastră a tuturor, profesori și studenți, e să punem sforțările și pasiunea noastră în slujba progresului științei romînești și cred că cel mai bun sfîrșit al expunerii mele sînt chiar cuvintele prin care își încheie Pavlov scrisoarea sa:

„Ce aș putea spune despre situația unui tînăr savant în patria noastră? Se vede ușor. I se oferă mult, dar i se cere tot așa de mult. Pentru tineret și pentru noi e o sarcină de onoare să justificăm speranțele mari pe care patria noastră le pune în știință".

Lozinca noastră trebuie să fie deci munca, cu metodă, cu perseverență, cu pasiune, pentru progresul științei constructive, dedicată binelui omenirii și triumfului păcii.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Incheierea întîlnirii pe întreaga China a tinerilor constructori ai socialismului

PEKIN 29 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 28 septembrie a avut loc la Pekin, în sala Huajentan, ședința de închidere a întîlnirii pe întreaga China a tinerilor constructori ai socialismului. La ședință au participat Mao Țze-dun, președintele R.P. Chineze, Liu Șao-ți, Ciu En-lai, Cen Iun, Den Șiao-pin, membri ai C.C. al Partidului Comunist Chinez, Sun Tin-lin, Li Țzi-șen, Huan Ian-pe, Lin Bo-țziu și alți conducători ai statului chinez.

În numele C.C. al Partidului Comunist Chinez a luat cuvîntul Den Șiao-pin. El a chemat tineretul din R.P. Chineză să-și apere fără preget patria, să rupă cu hotărîre cu trecutul, să netezească calea spre socialism printr-o luptă dîrză, să studieze neîncetat marxism-leninismul, să lege visurile sale de viitor cu lupta de zi de zi, să-și însușească tehnica nouă.

Șase divizii de voluntari chinezi vor fi retrase din Coreea

PEKIN 29 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Cartierul general al detașamentelor de voluntari chinezi din Coreea a anunțat că luna viitoare șase divizii de voluntari chinezi vor fi retrase din Coreea și se vor reîntoarce în China.

Cînd nu se vorbește nimic despre dezarmare

NEW YORK 29 (Agerpres). — Relatînd despre conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor trei puteri occidentale, corespondentul ziarului „New York Times", Hamilton, declară că faptul că în comunicat nu se spune nimic despre dezarmare, denotă că miniștrii Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței nu au reușit să ajungă la o hotărîre fermă în această problemă.

Stevenson despre indicii de depresiune în economia S. U. A.

NEW YORK 29 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe economice rostite la Universitatea din Texas, Adlai Stevenson, fost candidat al partidului democrat la ultimele alegeri prezidențiale din S.U.A., a declarat că în actuala situație economică a S.U.A. există indici de depresiune.

Stevenson a arătat situația grea a fermierilor americani. „Prețurile primite de el continuă să scadă, în timp ce prețurile plătite de consumatori se mențin, iar profiturile industriașilor ating un nivel fără precedent" — a spus Stevenson, subliniind că această tendință a fost totdeauna în trecut un indiciu de depresiune. În continuare, Stevenson a atras atenția asupra caracterului artificial al prosperității în industria de automobile a S.U.A., arătînd că vînzările de automobile în cursul anului trecut „au fost susținute nu prin venitul real și puterea de cumpărare a populației, ci prin creșterea fără precedent a vînzărilor în rate". Același lucru este adevărat în ce privește achiziționarea de locuințe, a spus Stevenson.

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a examinat cererea din 27 iulie a.c. a președintelui și guvernului Republicii Democrate Germane și cererea guvernului Republicii Federale Germane cu privire la eliberarea înainte de termen și repatrierea cetățenilor germani care își ispășesc pedeapsa pentru crimele pe care le-au comis împotriva popoarelor Uniunii Sovietice în timpul războiului.

După terminarea repatrierii în Germania a prizonierilor de război germani, la data de 1 septembrie a.c. pe teritoriul Uniunii Sovietice rămăseseră 9.626 de foști prizonieri de război germani și cetățeni germani condamnați de tribunalele sovietice pentru crimele comise de ei. Luînd în considerare că de la terminarea războiului au trecut peste zece ani și criminalii de război condamnați pentru crimele lor au ispășit deja o mare parte din pedeapsă, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. hotărăște:

1. — Vor fi eliberați înainte de termenul de ispășire a restului de pedeapsă 8.877 de cetățeni germani care vor fi repatriați în Republica Democrată Germană și în Republica Federală Germană în funcție de domiciliu.

2. — Vor fi predați 749 de cetățeni germani ca criminali de război, respectiv guvernului Republicii Democrate Germane și guvernului Republicii Federale Germane în funcție de domiciliul acestor cetățeni, întrucît Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. n-a considerat posibil să elibereze de ispășirea pedepsei înainte de termen persoanele sus-menționate, dată fiind gravitatea deosebită a crimelor comise de ei împotriva poporului sovietic.

Două fotografii ce par a nu avea vreo legătură. In prima: soldați făcînd percheziții. In a doua fotografie: aspect de la Festivalul de la Varșovia. Ele au însă un lucru principal comun. In amîndouă sînt prezenți marocani și francezi.

Care cale trebuie aleasă, cea a teroarei, ca în prima fotografie, sau cea a prieteniei, ca în a doua fotografie? întreabă în explicația la aceste clișee revista franceză „l'Avantgarde". Răspunsul este clar și el este dat zi de zi de mii și mii de tineri francezi care în aceste zile refuză să se prezinte sub arme pentru a pleca în Africa de Nord. Ziarele franceze, chiar și unele burgheze, sînt nevoite să publice scrisori ale tinerilor care nu doresc să facă parte din detașamentele de pedepsire, instrumente ale opresiunii colonialiste din Africa de Nord.

Poporul francez dorește prietenia cu popoarele din Africa de Nord, luptătoare hotărîte pentru pace și independență națională.

Eliberarea deținuților italieni din R. P. Albania

TIRANA 29 (Agerpres). — A.T.A.

La propunerea guvernului R. P. Albania, prezidiul Adunării Populare a R. P. Albania, a hotărît să elibereze înainte de termen toți prizonierii italieni condamnați pentru crime săvîrșite pe teritoriul albanez în timpul războiului și după eliberare. Guvernul R. P. Albania a hotărît să pună imediat în libertate pe toți cetățenii italieni internați în Albania. Persoanele sus-amintite au părăsit la 28 septembrie portul Durres plecînd în Italia.

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS

În ședința plenară din dimineața zilei de 28 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. a continuat discuția politică generală.

Primul a luat cuvîntul L. F. PALAMARCIUK, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S.U., șeful delegației R.S.S. Ucrainene. El a subliniat situația internațională mai favorabilă și încurajatoare în care și-a început lucrările cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Adunarea Generală, a declarat șeful delegației R.S.S. Ucrainene trebuie să aprobe eforturile statelor îndreptate spre slăbirea încordării internaționale și să cheme la continuarea acestor eforturi în interesele păcii și securității generale. Aceste propuneri sînt cuprinse în proiectul de rezoluție a delegației U.R.S.S. „cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale" prezentată spre examinare actualei sesiuni a Adunării. Aceste propuneri sînt sprijinite întrutotul de delegația R.S.S. Ucrainene.

Șeful delegației *Birmaniei*, BARRINGTON, a subliniat în cuvîntarea sa micșorarea încordării internaționale și existența condițiilor pentru rezolvarea de comun acord a problemelor internaționale importante.

Barrington a declarat că una din problemele principale ce stau în fața Organizației Națiunilor Unite și care poate fi rezolvată „în spiritul Genevei" este problema admiterii de noi membri în O.N.U. Delegația Birmaniei se pronunță pentru admiterea în O.N.U. a tuturor statelor care au depus cereri de admitere cu excepția statelor care sînt scindate în momentul de față. Reprezentantul Birmaniei și-a exprimat regretul în legătură cu faptul că Adunarea Generală a amînat rezolvarea problemei privitoare la restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U., subliniind că aceasta nu corespunde „spiritului Genevei".

Barrington a subliniat că Adunarea Generală nu mai poate continua să țină închise porțile sale în fața R.P. Chineze, prejudiciindu-și astfel în mod serios și, poate, ireparabil, prestigiul său.

Referindu-se la chestiunea revizuirii Cartei O.N.U., reprezentantul Birmaniei a declarat că după părerea delegației lui în prezent nu este timpul pentru revizuirea Cartei.

Șeful delegației *Danemarcei*, CHRISTIANSEN, care a luat cuvîntul la sfîrșitul ședinței, a declarat că poporul danez și guvernul danez au întîmpinat cu o mare satisfacție micșorarea încordării internaționale.

Reprezentantul Danemarcei s-a pronunțat pentru restabilirea cît mai grabnică a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U.

În ședința plenară din după amiaza zilei de 28 septembrie au luat cuvîntul K. V. KISELEV, conducătorul delegației *R.S.S. Bieloruse*, AGUNG, reprezentantul *Indoneziei*, LAWRENCE, conducătorul delegației *Liberiei* și *BASAGOITI*, conducătorul delegației *Uruguaiului*.

Ce misiune are Allen la Cairo

NEW YORK 29 (Agerpres). —

După cum anunță corespondentul agenției Associated Press, Hightower, plecarea lui George Allen, secretar de stat adjunct pentru problemele Orientului Mijlociu „cu o misiune urgentă la Cairo" se explică prin faptul că „în Orientul Mijlociu S.U.A. sînt amenințate de o criză gravă". După cum declară Hightower „este evident că Allen a fost însărcinat să încerce să convingă" pe primul ministru egiptean, Nasser, să nu importe arme din Cehoslovacia.

Impresiile unor oaspeți străini care ne-au vizitat țara

Joi a părăsit Capitala, întorcîndu-se în patrie, delegația de clerici din Marea Britanie, alcătuită din reverend dr. W. Bryn Thomas, vicepreședinte al Asociației de prietenie Anglia-Romînia și reverend T. Alban Davies, care ne-au vizitat țara la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Inainte de plecare, oaspeții britanici au avut o convorbire cu un corespondent al Agenției Romîne de Presă „Agerpres".

„Am primit cu căldură invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea de a vizita Romînia — a declarat reverend dr. W. Bryn Thomas.

În timpul șederii noastre în Romînia am avut posibilitățile de a discuta cu omul de pe stradă și unde graiul nu ne-a ajutat, — cu toate că aveam posibilitatea să ne înțelegem în 3—4 limbi — semnele, gesturile și primirea călduroasă l-au înlocuit. Am rămas impresionați de realizările obținute în țara dvs. — atît pe tărîm social cît și cultural. Nicăieri nu am întîlnit pe cineva care să fie împotriva noii orînduiri instaurate în Romînia și în nenumărate ocazii am constatat că noul regim este aproape de inimile oamenilor. Cu prilejul vizitei noastre în Transilvania am văzut cum trăiesc minoritățile naționale în țara dvs. și am fost plăcut surprinși văzînd cum animozitățile generate de șovinismul ce exista înainte au fost lichidate.

O atenție deosebită am acordat în timpul vizitelor noastre problemelor religioase. Am văzut cu acest prilej cum, în Romînia, credincioșii sînt liberi să se roage și să-și practice ritualurile religioase conform credinței lor.

În încheiere vreau să declar că schimbul de delegații între țările noastre este un lucru bun și el contribuie la o cunoaștere mai apropiată și la conviețuirea pașnică între oameni.

Reverend T. Alban Davies a declarat că vizitînd Romînia, a fost impresionat în mod deosebit de ospitalitatea poporului romîn. „Ca orice locuitor al Țării Galilor — a declarat dînsul — sînt foarte prietenos și totdeauna am manifestat mult interes față de alte popoare. Aceleași sentimente le-am întîlnit și aici, în Romînia, lucru care a făcut să mă simt în țara dvs. ca acasă.

Ca și colegul meu vreau să amintesc aici o problemă căreia i-am acordat interes în timpul vizitelor noastre: problema minorităților naționale din Romînia. Mă întorc în Wales, unde problema minorităților este deosebit de acută — cu impresia că în Romînia această problemă a fost rezolvată în modul cel mai fericit.

Cu prilejul vizitelor făcute în diferite institute de învățămînt superior am rămas plăcut surprinși descoperind oameni tineri în posturi de mare răspundere. Ne-a impresionat mai ales entuziasmul cu care muncesc dînșii și conștiința lor că îndeplinesc o sarcină de mare răspundere.

În încheiere vreau să vă împărtășesc bucuria pe care am avut-o cînd am văzut că cel mai des cuvînt rostit azi în Romînia este cuvîntul „pace". Am convingerea că acest sentiment de pace este adînc înrădăcinat în inima poporului romîn, ca și în inima tuturor popoarelor din lume.

Punerea în funcțiune a unei hidrocentrale în Iugoslavia

BELGRAD 29 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Borba", la 26 septembrie a avut loc solemnitatea punerii în funcțiune a primelor două agregate ale hidrocentralei Zvornik, cu o capacitate de 310 milioane kilowați ore de energie electrică pe an. Se prevede ca montarea celorlalte două agregate să se termine pînă la sfîrșitul anului 1956, iar atunci noua hidrocentrală va da anual industriei din Serbia și Bosnia 410 milioane kilowați ore de energie electrică.

La mitingul solemn al constructorilor hidrocentralei și al locuitorilor din satele învecinate au participat Iosip Broz-Tito, președintele R. P. F. Iugoslavia, Alexandr Rankovici, vicepreședinte al Vecei Federative Executive și Petar Stambolici, președintele Scupșcinei populare a Serbiei.

Luînd cuvîntul la miting, președintele Tito i-a felicitat pe constructorii acestui important obiectiv care va avea o mare însemnătate pentru dezvoltarea economiei Iugoslaviei.

Parlamentari japonezi au vizitat lagărul de deținuți japonezi de la Habarovsk

HABAROVSK 29 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 septembrie a sosit la Habarovsk grupul de deputați ai parlamentului japonez.

Grupul de parlamentari japonezi a vizitat lagărul pentru deținuți în care se află foști militari ai armatei japoneze condamnați. Parlamentarii japonezi au vizitat lagărul, au stat de vorbă cu condamnații și le-au predat scrisori.

Masaru Nomidzo, șeful grupului și parlamentarii japonezi au remarcat că în lagăr au fost create condiții bune pentru deținuți care cu toții sînt sănătoși și au moralul ridicat.

După ce au vizitat lagărul, grupul parlamentarilor japonezi a plecat din Habarovsk.

Scurte știri

● La 29 septembrie a părăsit Moscova plecînd în patrie delegația lucrătorilor din agricultura Republicii Populare Romîne în frunte cu Marin Stancu, prim locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, care au venit în Uniunea Sovietică la invitația Ministerului Agriculturii al U.R.S.S.

● In legătură cu împlinirea a 60 de ani de la nașterea mareșalului Uniunii Sovietice Vasilevski A. M. și subliniind meritele sale deosebite față de statul sovietic și forțele armate ale U.R.S.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat pe Vasilevski Alexandr Mihailovici cu Ordinul Lenin.

● După cum anunță secretariatul Consiliului Mondial al Păcii, la Viena va avea loc la 12 și 13 octombrie sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

● După cum anunță corespondentul din Denver al agenției United Press, în buletinul medical al stării sănătății președintelui Eisenhower publicat la 29 septembrie, ora 14 g.m.t., se spune că președintele a petrecut noaptea foarte liniștit.

● La invitația Comitetului popular chinez pentru apărarea păcii, la 29 septembrie a sosit la Pekin Pietro Nenni, secretar general al partidului socialist italian.

● La 28 septembrie, K. Popovici, conducătorul delegației iugoslave, ministru al Afacerilor Externe al Iugoslaviei, a oferit un dejun în cinstea delegației U.R.S.S.

● La 28 septembrie, pianistul Emil Ghilels, artist al poporului din U.R.S.S., a părăsit Moscova, plecînd pe calea aerului în S.U.A., unde a fost invitat de firma americană de concerte „Columbia Artists Management", pentru a da în S.U.A. o serie de concerte.

● La 29 septembrie primul ministru al Birmaniei U Nu a ținut o conferință de presă pentru ziariștii birmanezi și străini în cadrul căreia a răspuns la o serie de întrebări.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la apropiata sa călătorie în Uniunea Sovietică, U Nu a declarat că va pleca din Birmania la 17 octombrie și va sosi la Moscova la 20 octombrie. La întoarcere el va vizita Finlanda, Suedia și Danemarca.

Necesitatea unei orientări realiste a politicii externe italiene

Paolo Pescetti
corespondentul „Scînteii tineretului" la Roma

Ultimele evenimente ale situației internaționale — de la conferința celor patru puteri de la Geneva pînă la acordul încheiat la Moscova între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană — au făcut ca dezbaterile parlamentare să polarizeze atenția cercurilor politice italiene. Pături tot mai largi ale opiniei publice și grupuri autorizate chiar din rîndurile guvernamentale, își dau seama că „noul curs" al situației internaționale înseamnă începutul lichidării politicii de forță și pune cu o extremă acuitate problema participării active a Italiei la procesul de destindere internațională în curs. Condițiile pentru a da o soluție satisfăcătoare problemelor ca aceea a admiterii Italiei în O.N.U., a reluării legăturilor diplomatice normale cu Republica Populară Chineză, a dezvoltării relațiilor comerciale și culturale cu Răsăritul Europei, sînt coapte și pun cu urgență necesitatea unei revizuiri a politicii externe italiene, politică ancorată pînă acum de pozițiile intransigenței atlantice.

La 20 septembrie — în ajunul dezbaterilor parlamentare asupra politicii externe — Nenni, conducătorul partidului socialist italian, a plecat de la Roma la Pekin unde va asista la 1 octombrie la sărbătoarea națională a poporului chinez. În drum el s-a oprit la Moscova. Invitația adresată lui Nenni de către primul ministru al R. P. Chineze, Ciu En-lai, într-o scrisoare exprimînd dorința unor noi raporturi între Italia și China, a stîrnit un deosebit interes; normalizarea legăturilor cu Pekinul și dezvoltarea comerțului cu China populară constituie de fapt una din problemele cele mai dezbătute în presa economică italiană. Cotidianul economic burghez „24 Ore" subliniind perspectivele favorabile ale schimburilor economice cu China, a exprimat dorința ca o delegație comercială italiană să fie invitată cît mai curînd și în mod oficial de către guvernul de la Pekin. Un mare ecou a avut faptul că înainte de a părăsi Roma, Nenni a fost primit la Quirinal de președintele republicii și a avut o lungă întrevedere cu ministrul Afacerilor Externe, Martino. După această ultimă întîlnire, secretarul partidului socialist italian a afirmat că în ce privește chestiunea fundamentală a normalizării raporturilor între Italia și China populară, „există un progres pe cale, cît mă privește, sper să-l pot consolida în cursul călătoriei mele".

Firește, grupurile cele mai reacționare din țară încearcă să se împotrivească cu toate forțele lor perspectivei unei abandonări a politicii externe a „războiului rece" dusă de fostul premier italian Scelba; ele știu că o participare italiană activă la procesul de destindere internațională în curs, ar însemna în același timp, pe plan politic intern, sfîrșitul „războiului rece" împotriva maselor populare și a partidelor socialist și comunist. Purtătorii de cuvînt ai acestor grupuri nu și-au ascuns speranța într-un faliment răsunător al tratativelor de la Moscova pentru stabilirea unor relații diplomatice normale între U.R.S.S. și Republica Federală de la Bonn, iar la anunțarea acordului care a marcat încheierea acestor tratative, ele au reacționat cu furie. Organul Acțiunii catolice „Il Quotidiano" care, acoperindu-se de ridicol, a ajuns pînă acolo încît să numească conferința de la Geneva „un faliment", nu a publicat nici măcar un rînd asupra conferinței de presă pe care cancelarul Adenauer a ținut-o la Bonn, la înapoierea de la Moscova și în cursul căreia liderul democrat-creștin din Germania occidentală a trebuit să recunoască dorința sinceră de instaurare a unei lungi perioade de coexistență pașnică, care însuflețește politica externă sovietică. Grupurile reacționare vor ca Italia să renunțe la orice posibilitate de acțiune independentă în politica externă, nu numai față de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, dar și față de acele țări capitaliste care nu sînt direct legate de carul militar al N.A.T.O. Este simptomatic, de exemplu, violentul atac pe care „Il Quotidiano" l-a dezlănțuit împotriva eventualității, vînturată în unele cercuri ale Ministerului de Afaceri Externe, unei călătorii a ministrului de Externe în Extremul Orient, în India, Japonia și Birmania.

Aceste forțe presează energic pentru a ține ancorat guvernul Segni de politica externă a fostului guvern a lui Scelba, al cărei unic rezultat a fost acela de a permite comandamentului N.A.T.O. transferarea în Italia a trupelor de ocupație americane care, pe baza tratatului cu Austria, vor părăsi pămîntul acestei țări. Noul guvern italian a făcut pînă acum risipă de numeroase cuvinte de „destindere": satisfacție pentru conferința de la Geneva, satisfacție față de acordul realizat la Moscova privind restabilirea relațiilor diplomatice între U.R.S.S. și Republica Federală Germană, și așa mai departe. Dar pînă acum aceste cuvinte nu au fost însoțite de fapte, inițiative concrete — cerute de opoziția de stînga — care să demonstreze în mod practic voința de a duce o politică externă deosebită de cea a „războiului rece" și în stare să introducă Italia în dialogul internațional deschis de conferința de la Geneva. Președintele Consiliului de Miniștri, Segni, de exemplu, a recunoscut recent în mod fățiș că pentru economia italiană sînt „absolut necesare" schimburile cu Răsăritul; balanța comercială italiană înregistrează un deficit care se află într-o alarmantă creștere — 336 miliarde de lire în primele șapte luni ale acestui an față de 322 în perioada corespunzătoare a anului trecut — și această situație îndeamnă pături sociale tot mai largi să ceară renunțarea la politica comercială de discriminare impusă de guvernul precedent. În aceste zile, o notă oficială a Ministerului Afacerilor Externe informa că „guvernul italian va pune cît mai curînd în aplicare tratatul comercial semnat la Tirana în decembrie 1954"; după nouă luni de tergiversări, un mic pas înainte a fost făcut.

Dar chestiunea legăturilor comerciale ale Italiei cu Răsăritul este firește, mult mai vastă și nu poate fi despărțită de problema generală a orientării politicii externe a țării și de contribuția activă a Italiei la cauza coexistenței pașnice.

În Italia se acordă o atenție cu totul deosebită recentelor dezbateri parlamentare iar cercurile politice analizează cu un interes special cuvîntarea pe care a rostit-o ministrul Afacerilor Externe, Martino, cuvîntare care în unele privințe reflectă deplasările ce se manifestă în sînul opiniei publice italiene. Martino a subliniat că ar fi de dorit să se îmbunătățească relațiile dintre Italia și U.R.S.S., iar în ceea ce privește problema germană a subliniat că „unificarea Germaniei nu poate fi obținută în afara unui acord general cu privire la securitatea europeană".

Martino a făcut aprecieri cu privire la relațiile dintre Italia și Albania subliniind că „tratativele care au început acum cîtva timp cu guvernul Albaniei în vederea rezolvării problemelor decurgînd din tratatul de pace, se desfășoară cu succes. Italia consideră că menținerea independenței și integrității acestei țări corespunde intereselor Italiei și ale Occidentului".

Răspunzînd cerințelor evidente și puternic exprimate ale opiniei publice, Martino a comunicat că reprezentanța diplomatică italiană din Elveția a fost însărcinată să ia contact cu ambasadorul R. P. Chineze și „să-i expună dorința guvernului italian de a obține treptat normalizarea relațiilor comerciale dintre cele două țări". Martino a precizat că în prezent au loc tratative cu privire la condițiile și locul primei întîlniri a experților economici ai Italiei și R. P. Chineze.

În cuvîntarea lui Martino n-au lipsit desigur vechile refrene. Politica atlantică a fost glorificată deși s-a dovedit de multă vreme în mod clar că această politică este contrară intereselor fundamentale ale Italiei. Opinia publică italiană așteaptă ca guvernul Italiei să tragă concluziile necesare din experiența de pînă acum, concluzii care să readucă Italia într-o poziție activă pe arena internațională, ca o forță în stare să-și aducă aportul la destinderea internațională.

Roma, septembrie.

Cultură fizică și sport

„A fost un joc foarte disputat"

Joi dimineața a părăsit Capitala echipa reprezentativă de fotbal a Belgiei care a susținut o întîlnire amicală cu selecționata R.P.R. Inaintea plecării, mai mulți conducători și ziariști care au însoțit echipa, au făcut declarații unui corespondent al Agenției „Agerpres".

Francois Meert, vicepreședintele Federației belgiene de fotbal, a spus: „A fost un joc foarte disputat. Ambele echipe și-au apărat cu multă hotărîre șansele. Victoria a revenit pe drept echipei romîne, deși echipa noastră a jucat mai bine la București decît în meciul susținut la Praga în fața Cehoslovaciei. Așteptăm cu nerăbdare meciul revanșă ce va avea loc anul viitor la Bruxelles".

„Atacul romînilor a fost mai bun — și-a început declarația Jacques Lecoq, trimisul ziarului „Les Sports" din Bruxelles. De altfel stoperul echipei noastre Carre Louis care îmbracă pentru a 51-a oară tricoul de internațional, a remarcat că Ozon este un excelent centru atacant, driblingul și fantezia sa apropiindu-l de stilul francezului Kopa. Scorul de 1-0 în favoarea romînilor este echitabil".

Jef Desmedt, unul din antrenorii echipei, a declarat: „În prima repriză jocul a fost de valoare ridicată. Androvici, Coppens și Ozon s-au dovedit cei mai complecți fotbaliști, iar Voinescu și Gernaey, portari de valoare".

Noi participanți la campionatele internaționale de atletism

In Capitală au continuat să sosească în cursul zilei de joi participanții la cea de a 8-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R. Cu un avion special au sosit 15 atleți din R. F. Germană printre care se găsesc demi fondistul Werner Lueg, sprinterul Karl Haas, aruncătorul de ciocan Storch, sprinterele Anneliese Soenbuchner și Zenta Gastl și alții. Cunoscutul atlet Futterer s-a oprit la Praga urmînd să sosească în cursul zilei de azi.

Este interesant de subliniat faptul că în cadrul unui concurs desfășurat în urmă cu 7 zile la Wuppertal atleții din R. F. Germană au reușit să obțină o serie de rezultate deosebit de valoroase. Astfel Futterer a alergat 100 m. în timpul de 10"3/10. Haas a acoperit 400 m. în 47"5/10 iar Lueg a realizat pe 1500 m. timpul de 3'48"2/10. Cele mai bune performanțe ale atletei Aneliese Soenbuchner sînt 11"1/10 la 80 m. garduri și 5,93 m. la săritura în lungime.

In cursul dimineții a sosit în Capitală venind de la Sofia un grup de atleți din R. P. Bulgaria, iar seara, cu trenul, au sosit atleții din R. D. Germană.

Circuitul ciclist al R. P. R.

De la Deva la Sibiu, pe o distanță de 118 km., s-a desfășurat joi cea de a 10-a etapă a Circuitului ciclist al R.P.R. Ca și în etapa precedentă o ploaie torențială a însoțit caravana cicliștilor. Sprintul de la Sebeș Alba a fost cîștigat de dinamovistul Mihnevici, iar pe dealurile Apoldului Victor Naidin încearcă prima evadare. El sosește primul în vîrf, cu 2 minute avans față de grosul plutonului și nu mai poate fi ajuns pînă la Sibiu. Astfel Victor Naidin unul din veteranii circuitelor noastre cicliste, a obținut o meritată victorie. El a parcurs 118 km. în 3h31'26". Pe locurile următoare s-au clasat Șt. Ștefu, L. Zanoni, G. Șerban, C. Dumitrescu, toți în 3h 32' 26".

Clasamentul general individual: 1. C. Dumitrescu (C.C.A.) 46h. 30'14"; L. Zanoni (Recolta) la 12' 36"; 3. Șt. Ștefu (Dinamo) la 29'23".

Astăzi se dispută etapa a 11-a, Sibiu—Orașul Stalin.

PE SCURT

● In orașul Erfurt din R. D. Germană a început un turneu internațional de șah la care participă șahiști de frunte din R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Ungară, R. D. Germană și șahiștii romîni O. Troianescu și I. Bălănel.

În primele trei runde disputate pînă acum, Troianescu a întrecut pe Bălănel, a pierdut la Bily (R. P. Ungară) și a întrerupt în avantaj partida cu Uhlman (R. D. Germană). Bălănel a făcut remiză cu Alster (R. Cehoslovacă) și a pierdut la Troianescu și Dieckman (R. D. Germană).

● La Melbourne, orașul care va găzdui Jocurile Olimpice din anul 1956, a început construirea locuințelor destinate miilor de sportivi din toate colțurile lumii. După cum se anunță, satul olimpic va cuprinde 900 de locuințe în care vor putea fi găzduite 6.200 de persoane. În prezent, peste 600 de asemenea locuințe se găsesc într-o fază înaintată de construcție.

Spectacolele de azi

TEATRE: LICEENII — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio); GAIȚELE — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala C.C.S. str. Lipscani Nr. 53); HOȚII — Teatrul Tineretului; SLUGA LA DOI STAPÎNI — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești; ȘAH MAT — Teatrul Evreiesc de Stat; CER CUVÎNTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din Calea Victoriei nr. 174); ARENA CURAJULUI — Circul de Stat (orele 17 și 20,30).

CINEMATOGRAFE: Săptămîna filmului britanic — MARILE SPERANȚE — Patria; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — Republica, I. C. Frimu, 1 Mai; CAI ALBAȘTRI — Magheru; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Al. Sahia, Volga; MELODIA PIERDUTĂ — Filimon Sîrbu, București; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Înfrățirea între popoare, 8 Martie; FRONA — Elena Pavel, Rahova; ERMITAJUL DE STAT. CU MARINCEA E CEVA — Maxim Gorki; ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, EXPOZIȚIA SOVIETICĂ LA PEKIN, PASĂREA FERMECATĂ, SCAUNUL MAGIC — Timpuri Noi; AMIRALUL NAHIMOV — Victoria; TINEREȚE ZBUCIUMATĂ — Munca: N-A DANSAT DECÎT O VARĂ — Lumina, Cultural, Miorița; SUBMARINUL 323 — Tineretului: MISTERELE DIN MATTO GROSO — Central: LILIACUL — Gh. Doja: CEI TREI MUȘCHETARI — Al. Popov: OMUL CU 1000 DE FEȚE — Unirea: TĂUNUL — Vasile Roaită, Boleslaw Bierut; MOȘTENIRE ÎNSÎNGERATĂ — C. David; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — Flacăra; ORIZONTURI FĂRĂ SFÎRȘIT — T. Vladimirescu; SKANDERBEG — Arta: ȘCOALA CURAJULUI — Carpați: CEI 5 DIN STRADA BARSKA — Moșilor; LILIOMFI — 23 August: MÎNĂSTIREA DIN PARMA — Donca Simo; LIBELULA — Ilie Pintilie; 2x2 = CÎTEODATĂ 5 — Popular; DRACUL DIN DEALUL MORII — M. Eminescu; DOI ACRI DE PĂMÎNT — 8 Mai: NU DEPARTE DE VARȘOVIA — Libertății: PUTEREA DRAGOSTEI — N. Bălcescu; BRUTARUL DIN VALORGUE — Gh. Coșbuc; MANDY — Olga Bancic; SALARIUL GROAZEI — Aurel Vlaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52